

(૧)

॥ અર્હ ॥

॥ અથ નવ સ્મરણમૈ ॥

॥ પ્રસ્તાવના ॥

નિત્ય પાઠ માટે અતીવ ઉપયોગી નવસ્મરણની મોટા સુંદર અને સર્વને વાંચવામાં સુગમ થઈ પડે એવા અક્ષરોમાં ઠપાયલી પોથીની આગલી આવૃત્તિ થઈ રહેવાથી જૈન પાઠકોની સતત માંગણી પૂરી પામવા આ નવીન આવૃત્તિ દીપાવલીના માંગલિક પ્રસંગે વહાર પામવામાં આવે છે. અમને આશા છે કે આનો જૈન સમાજ સવિશેષ સત્કાર અવશ્ય કરશે.

પૂર્વાવૃત્તિ કરતાં આમાં વિશેષરૂપે દરેક સ્મરણ સંબધી સંક્ષિપ્ત હકીકત ટિપ્પણમાં આપી છે. તેમજ છેવટે નવગ્રંથ પૂજા પદ્ધતિ ગુજરાતી અનુવાદ અને વિવેચન સહિત આપી છે. શુદ્ધિ માટે પૂરતું લક્ષ્ય રખાયું છે અને શુદ્ધિ પત્રક પણ આવ્યું છે, ઠતાં અશુદ્ધિ રહી ગઈ હોય તો તે માટે અમ વિદ્વાન વાંચકોની ક્ષમા ચાહિયે ઢીયે.

આ આવૃત્તિમાં સંશોધનનું કાર્ય શ્રીયુત

મોહનલાલ જગવાનદાસ ઝવેરી વી. એ. (ઓનર્સ),
 એલ.એલ. વી. સોલિસિટરે પોતાની અનેક પ્રવૃત્તિ-
 માંથી પણ અવકાશ કાઢી અત્યંત પ્રગતનીય રીતે
 કર્યું છે, તે માટે અમો તેમના અત્યંત આજારી ઠીએ.
 તેમ જ શ્રી જૈન શ્વેતાંવર કોન્ફરંસના એક રેસિડન્ટ જનરલ
 સેક્રેટરી હોઈ શત્રુજય સંવધી છાસ અધિવેશન વિજય-
 વંત કરવાના રાત્રિદિવસના તેમના સતત પ્રયાસમાં
 તથા કોન્ફરંસની ત્યાર પછીની કાર્યવાહીમાં વ્યાપ્ત
 હોવા છતાં તેમના સાહિત્ય તથા ધર્મપ્રેમેજ આ કાર્ય
 ત્વરાથી નાર ઉતાર્યું છે. હાલમાંજ તેમણે સંશોધનકરેલી
 આશરે ૨૦૦૦ વર્ષે જૂની શ્રીમત્ પાદલિપ્તાચાર્યકૃત
 “ નિર્વાણ કલિકા ” તેમનો પૂરતો પરિચય જન સમાજને
 આપતી હોવાથી વિશેષ વિસ્તાર ન કરતાં અમો અત્રે
 રિમીવ એ ઠીએ.

લિ.

શ્રાવક ઝોમસિંહ માણેક,

॥ शुद्धिपत्रम् ॥

अशुद्धम्	पृ.-पं.	शुद्धम्.
मणुज	१-८	मणुज
ऊँ	४-ए	ऊँ
रोहिणि	५-ए	रोहिणी
हरणाण	५-१२	हरणाण
गोरि	६-२	गोरी
गधारि	६-३	गधारी
तुवरु	६-७	तुवरू
दुरिआरिकालि	७-४	दुरिआरीकाली
सोयसिरिवन्हा	७-६	सोअसिरिवन्हा
पन्नइत्ति	७-७	पन्नइत्ति
य चऊहावि	८-१	चऊहावि
तवगह	८-ए	तवगह
पनरस	ए-८	पन्नरस
श्री मनादेव	ए-११	श्री मानदेव
तयह	११-१	तह

वज्रकुसिया	११-४	वज्रांकुसिया
अहस्ता	११-७	अहस्ता
दंवे	११-८	दंवे
स्तोत्रनुं	१४-१२	स्तोत्रनुं
लमुक	१८-११	मुक
कमठा	२०-७	कमठा
मप्रयोर	२०-१०	मप्रयारे
श्री आजितनाथ	२२-ए	श्री अजितनाथ
आसि जो	२७-६	आसिजो
विदेह	२७-११	विदेह
हुलियं	३२-४	हुलिअं
कुंमल	३२-६	कुंमलं
पयाहिण	३३-५	पयाहिणं
वपगारएहिं	३५-३	वपगारएहि
पिन्धुआहि	३६-३	पिन्धुआहि
वहुआहि	३६-४	वहुआहि
सथुआ	३८-८	सथुआ

तत्त्वेवाधा.	४१-७	तत्त्ववोधा
वृत्तलामञ्जुत	४७-६	वृत्तलामञ्जुत
त्रितयापमानम्	४७-११	त्रितयोपमानम्
वाङ्मृत	४९-१	वृज्जित
नांनोधरांदर	४९-८	नांनोधरोदर
तुज्य	५३-६	तुज्य
जातगर्वैः	५४-२	जातगर्वैः.
सदंश	५४-११	सदंशु
तादृक्कृतौ	५६-८	तादृक्कृतौ
मदाविला	५६-९	मदाविल
ज्वलितमुज्ज्वल	५७-९	ज्वलितमुज्ज्वल
निविष्ठा	६६-५-६	निविष्ठा
प्रपलायमानैः	६७-५	प्रपलायमानैः
त्वदज्ञेदध्या	७२-१	त्वदज्ञेदबुध्या
यज्ञज्ञादुर्जितर्घ्व.	७८-५	यज्ञज्ञादुर्जितघ.
सादितरिपू	८२-२	सादितरिपु
शुवनधिनाथ	८२-७	शुवनाधिनाथ
वेरुध्या	८८-८	वैरोध्या

पिरहृत नि

पुज्यमाने

नान्मा

श्रीशनैश्वर.

वक्ष्यमाणाःक्रमेण

फलसंयुतेः

विद्याप्रज्ञावतः

ए३-११

ए४-ए

एए-१

एए-१०

१०१-२

१०२-७

{ १०३-११ }
{ १०४-१ }

परहित नि

पूज्यमाने

नाम्ना

श्रीशनैश्वर

वक्ष्यमाणक्रमेण

फलसंयुतैः

विद्याप्रवादतः

॥ अथ श्रीनवस्मरणानि ॥

॥ प्रारब्ध्यन्ते ॥

॥ तत्र प्रथम 'नमस्कार-पंचमगल-महाश्रुत-
स्कंध-नामक स्मरणम् ॥

नमो अरिहंताणं, नमो
सिद्धाणं, नमो आयरियाणं,
नमो उवप्पायाणं, नमो लोए
सव्वसाहूणं, एसो पंच नमुक्कारो
सव्वपावप्पणासणो ॥ मंगलाणं

१ आ मृत्र सर्व मगलोनु मूळ છે, શ્રુતસમુદ્ધનો સાર છે,
અગ્યાર અગ અને ચૌદ પૂર્વનો ઉદ્ધાર છે, સદા શાશ્વત એવો શ્રીપચપર-
મેષ્ટીને નમસ્કારરૂપ મહામંત્ર છે, તે સર્વ શુભ કાર્યના આરંભમા પ્રથમ
બોલાય છે ॥

च सव्वेसिं, पढमं हवइ मंगलं ॥

इति प्रथम स्मरणं समाप्तं ॥ १ ॥

॥ अथ 'उवसग्गहरं'-नामद्वितीय स्मरणं ॥

उवसग्गहरं पासं, पासं वंदा-
मि कम्मघणमुक्कं ॥ विसहरविस-
निन्नासं, मंगलकद्वाणआवासं
॥१॥ विसहरफुलिंगमंतं, कंठे धारे-
इ जो सया मणुउ ॥ तस्स गहरो-
गमारी,—डुठजरा जंति उवसामं

१ वराहमिहिरनो जीव मरीने व्यतर थयो हतो तेणे सघमा मरकीनो उपद्रव कर्यो, त्यारे सघे श्रीभद्रबाहुस्वामीने विनति करी, ते वारे गुरुण आ महामत्रमय उपसर्गहर स्तोत्र करी आप्पु तेना भणवा, गणवा तथा साभळवाथी मरकी शाव पामी, पछो सर्व लोक

॥૧॥ ચિઠ્ઠુ દૂરે સંતો, તુમ પણા-
 મોવિ વહુફલો હોઈ ॥ નરતિરિણ-
 સુવિ જીવા, પાવંતિ ન દુરકદો-
 ગચ્ચં (દોહગ્ગં) ॥૩॥ તુહ સમ્મત્તે
 લદ્ધે, ચિંતામણિકપ્પપાયવપ્પ
 હિણ ॥ પાવંતિ અવિગ્ધેણં, જીવા
 અયરામરં ઠાણં ॥૪॥ હિચ્ચ સંયુત્ત
 મહાયસ!, નત્તિપ્પરનિપ્પરેણ હિ-

નિરંતર આ સ્તોત્ર ભળવા લાગ્યા તેથી ધરણેદ્રને ત્યાં હમેશા પ્રત્યક્ષ આવડુ પડતુ હતું એથી કરી ધરણેદ્રે ગુરુને વિનંતિ કરી કે, હે ભગવન સર્વ લોક આ સ્તોત્ર ભળે છે, તેથી ત્યાં નિરંતર મુજને આવડુ પડે છે. માટે પ્રસન્ન થઈ છઠીને સાતમી ગાથા મઢારી મુકી, વાકીની પાંચ ગાથાવઢેજ હું શ્રીમંઘના દુઃખ ભાગીશ એ સામળી ગુરુએ વે ગાથા મઢારી મુકી, અને આ પાંચ ગાથા રાખી, તે આજ સૂધી પ્રવર્તે છે ॥

अएण ॥ ता देव! दिज्ज बोहिं,
 जवे जवे पास जिणचंद ! ॥ ५ ॥

इति उवसग्गहरं नाम द्वितीय स्मरणं समाप्तं ॥ ९ ॥

॥ अथ 'संतिकरस्तोत्रं' नाम तृतीयं स्मरणं ॥

संतिकरं संतिजिणं, जगस-
 रणं जयसिरीइदायारं ॥ समरामि
 जत्तापात्तग, - निव्वाणीगरुद्धकय -
 सेवं ॥ १ ॥ ॐ सनमो विप्पोसहि, -
 पत्ताणं संतिसामिपायाणं ॥ ॐ

१ तपगच्छनायक श्रीसोमसुदरमुरिना पट्टप्रभावक श्रोमुनिसुद-
 रसूरि मेवाड देशमा ढेसवाडा गाममा चोमासु रह्या हता. ते वखते
 श्री सघमा अकस्मात् मरकीनो मोटो उपद्रव थयो, तेथी पीडाता सघने
 जोड जेमने स्वगुरुकृपायी सद्विद्या प्राप्त थइ हत्ती एवा दयालु सूरि-

સ્વાહા મંત્રેણં સઘ્વાસિવહુરિઞ્પ્રહ-
 રણાણ ॥૨॥ ઈં સંતિ નમુકારો, સ્વે-
 લોસહિમાહ્લદ્વિપત્તાણં ॥ સૌં ઈં
 નમો સઘ્વોસહિ-પત્તાણં ચ દેહ
 સિરિં ॥૩॥ વાણી તિહુઞ્પ્રણસામિણિ
 સિરિદેવી--જરકંરાય--ગણિપિરુગા
 ॥ ગહ-દિસિપાલ્લ-સુરિંદા, સયાવિ
 રકંતુ જિણ્જત્તે ॥૪॥ રકંતુ મમ
 રોહિણિ, પન્નત્તી વજ્જસિંહલ્લા ય

મહારાજે શ્રીમ્હરિમત્રના આમ્નાયથી ગર્ભિત એવું આ સતિકર નામે
 સ્તોત્ર રચ્યું, તેના પઠનપાઠનથી તથા એ સ્તોત્રમત્રિત જલ છાટવાથી
 મરકોનો સર્વ ઉપદ્રવ શાત થઈ ગયો. ત્યારથી આ સ્તોત્ર શાન્તિનેમાટે
 ધણવાનો સપ્તદાય ચાલ્યો આ સ્તોત્રની ૧૩ ગાથા નવકાર અને ઉવ-

अएण ॥ ता देव ! दिज्ज बोहिं,
 ज्ञवे ज्ञवे पास जिणचंद ! ॥ ५ ॥

इति उवसग्गहरं नाम द्वितीय स्मरण समाप्तं ॥ ५ ॥

॥ अथ 'संतिकरस्तोत्रं' नाम तृतीयं स्मरणं ॥

संतिकरं संतिजिणं, जगस-
 रणं जयसिरीइदायारं ॥ समरामि
 ज्ञत्तापालग,-निव्वाणीगरुक्कय-
 सेवं ॥ १ ॥ ॐ सनमो विप्पोसहि,-
 पत्ताणं संतिसामिपायाणं ॥ ॐ

१ तपगच्छनायक श्रीसोमसुदरमूरिना पट्टप्रभावक श्रोत्रुनिसुद-
 रमूरि मेवाड देशमा ठेसवाडा गाममा चोमासु रह्या हता. ते वखते
 श्री संघमा अकस्मात् मरकीनो मोटो उपद्रव थयो, तेथी पीडाता सघने
 जोट जेमने स्वगुरुकृपाथी सद्विद्या प्राप्त थइ हत्ती एवा दयालु मूरि-

સ્વાહા મંત્રેણં સઘ્વાસિવહુરિચ્છ્રહ-
 રણાણ ॥૧॥ ઐ સંતિ નમુકારો, સ્વે-
 લોસહિમાશ્વલદ્વિપત્તાણં ॥ સૌં ઈ
 નમો સઘ્વોસહિ-પત્તાણં ચ દેહ
 સિરિં ॥૩॥ વાણી તિહુચ્છ્રણસામિણિ
 સિરિદેવી--જરકરાય--ગણિપિમ્ભગા
 ॥ ગહ-દિસિપાલ-સુરિંદા, સયાવિ
 રકંતુ જિણજ્જત્તે ॥૪॥ રકંતુ મમ
 રોહિણિ, પન્નત્તી વજ્જાસિંઘલા ય

મહારાજે શ્રીસૂરિમંત્રના આમ્નાયથી ગર્ભિત એવું આ સત્તિકર નામે
 મ્તોત્ર રચ્યું, તેના પઠનપાઠનથી તથા એ સ્તોત્રમંત્રિત જલ છાટવાથી
 મરકોનો સર્વ ઉપદ્રવ શાંત થઈ ગયો. ત્યારથી આ સ્તોત્ર શાંતિનેમાટે
 ખળવાનો સપ્રદાય ચાલ્યો આ સ્તોત્રની ૧૩ ગાથા નવકાર અને -

સયા ॥ વજ્રકુસિ ચક્રેસરિ, નરદ-
 ત્તા કાલિ મહાકાલી ॥ ૫ ॥ ગોરિ
 તહ ગંધારિ, મહજાલા માણવી
 ં વદ્ધુદા ॥ ંતુત્તા માણસિઆ,
 મહામાણસિઆં દેવીં ॥ ૬ ॥
 જરકા ગોમુહ મહજરક-તિમુહ
 જરકેસ તુંબરુ કુસુમો ॥ માયંગો
 વિજયાજિય, બંન્નો મણું સુરકુ-
 મારો ॥ ૭ ॥ ંમ્મુહ પયાલ કિન્નર,

સગ્ગહરની પેઠે પવિત્ર થઈ સાત અથવા ત્રણ વાર મળી મુવર્ણ જલમત્રી
 પ્રત્યેક ઘર વિષે છાટવું અને તે સ્તોત્ર ન આવડે તો સામઝવું, તેથી દરકોટ
 ઉપદ્રવ શાત થાય છે નિરતર વેડ કાલ પ્રતિક્રમણ પછી, પાશ્વિક ચોમાસિ
 અને સાવત્સરિક પ્રતિક્રમણ પછી કોડપણ વિદ્વાન્ શુદ્ધતાથી સાત અથવા

ગરુડો ગંધવ્વ તહય જરિંકિદો ॥ કૂ-
 વર વરુણો ત્રિબુદ્ધી, ગોમેહો પાસ
 માયંગો ॥ ૮ ॥ દેવીઝ ચક્રેસરિ, અ-
 જિત્રાહુરિત્રારિ કાલિ મહાકા-
 લી ॥ અચ્ચુઅ સંતા જાલા, સુતાર-
 યાસોય સિરિવન્ના ॥ ૯ ॥ ચંદ્રા વિ-
 જયંકુસિ પન્નદ્ધત્તિ નિવ્વાણિ અ-
 ચ્ચુઆ ધરણી ॥ વદ્ધરુદ્ધ તુત્ત ગંધા-
 રિ અંબ પન્નમાવદ્ધ સિદ્ધા ॥ ૧૦ ॥
 દ્ધઅ તિઠ્ઠરક્કણરયા, અન્નેવિ સુ-

ત્રણ વાર ગળે અને બીજા એક ચિત્તે સામઠે તેને તે દિવસ, તે રાત્રિ,
 તે પક્ષ, તે ચાતુર્માસ, અને તે વર્ષને વિષે ઉપદ્રવ રહિત સુખ થાય છે.

रा सुरी य चक्रहावि ॥ वंतर जोइ
 णिपमुहा, कुणंतु ररकंसया अम्हं
 ॥११॥ एवं सुदिठि सुरगण-सहि-
 उ संघस्स संति जिणचंदो ॥ मझ-
 वि करेनु ररकं, सुणिसुंदरसूरि-थु-
 अ-महिमा ॥१२॥ इअ संतिनाह
 .सम्मदिठि ररकं सरइ तिकालं जो
 ॥ सव्वोवदवरहिउ, स लहइ सुह-
 संपयं परमं ॥१३॥ तवगण्णयण-
 दिणयर—जुगवरसिरिसोमसुंदर-
 गुरूणं ॥ सुपसायलद्दगणहर,-

વિદ્યાસિદ્ધિં જ્ઞાણં સીસો ॥ ૧૪ ॥

इति श्री संतिकरं नाम तृतीयं स्मरणं समाप्तं ३।

॥ अथ श्री 'तिजयपहुत्तनामक चतुर्थं स्मरण ॥

॥ तिજય-પહુત્ત-પયાસય, અ-
ઠ મહાપામિહેર જુત્તાણં ॥ સમય
રિકત્ત ઠિત્રાણં, સરેમિ ચક્રં જિ-
ણંદાણં ॥ ૧ ॥ પણવીસા ય અ-
સીત્રા, પનરસ પન્નાસ જિણવર
સમૂહો ॥ નાસેન સયલ દુરિત્રં,

૧ આ સ્તોત્રમા એકસો સિત્તેર જિનોની સ્તુતિ હોનાથી ' સત્ત-
રિસયધુત્ત ' એ નામ પણ આ સ્તોત્રનુ છે, શ્રીમનાદેવમ્મરિણે કોઈ વસ્તુ
સધમા કોઈ વ્યતરે કરેલા ઉપસર્ગને શાત કરવા માટે આ સ્તોત્રની
રચના કરી છે, એમ કહેવાય છે.

नविष्ठाणं नत्ति जुत्ताणं ॥ ९ ॥
 वीसा पणयात्तावि य, तीसा पन्न-
 त्तरी जिणवरिंदा ॥ गहन्नूअररक-
 साइणि,--घोरुवसग्गं पणासंतु
 ॥३॥ सत्तरि पणतीसावि य, सठी
 पंचेव जिणगणो एसो ॥ वाहिज-
 वज्जलणहरिकरि-चोरारि-महा-
 न्नयं हरतु ॥४॥ पणपन्ना य दसेव
 य, पन्नही तह य चेव चात्तीसा ॥
 रक्कंतु मे सरीरं, देवासुरपणमिआ
 सिद्धा ॥५॥ ॐ हरहुंहःसरसुंसः हर-

हुंहःतयह चैव सरसुंसः॥आलिहि-
 यनांसगप्रं, चक्रं किरसव्वज-न्नदं
 ॥६॥ उँरोहिणि पन्नत्ती, वज्जसिं-
 खला तहय वज्जकुसिया ॥ चक्के-
 सरि नरदत्ता, कालि महाकालि
 तहगोरी॥ ७॥ गंधारी महजात्ता,
 माणवि वडरुट्ट तहय अहुत्ता ॥ मा-
 णसि महमाणसिया, विवादे-
 वीउ ररकंतु ॥ ८ ॥ पंचदस-क-
 म्म-न्नूमिसु, उप्पन्नं सत्तरिं जिणा-
 ण सयं ॥ विविहरयणाइवन्नो-

वसोहिअं हरउ डुरिआइं ॥ ए ॥
 चउतीस-अइसय-जुआ, अंठ-
 महापामिहेर-कयसोहा ॥ तिठय-
 रा गयमोहा, जाएअव्वा पयत्तेणं
 ॥ १० ॥ ॐ वरकणय-संख-विहुम,
 मरगय-घण-सन्निहं विगयमोहं॥
 सत्तरिसयं जिणाणं, सब्बामर-पू-
 इअं दंवे ॥ स्वाहा ॥ ११ ॥ ॐ
 ज्ञवणवइ वाणवंतर, जोइस-
 वासी विमाणवासी अ ॥ जे के-
 वि डुठ देवा, ते सब्बे उवसमंतु म-

म ॥ स्वाहा ॥ १२ ॥ चंदणकप्पूरे-
 णं, फलए लिहिऊण स्वालिअं
 पीअं ॥ एगंतराइ-गह-नूअ-सा-
 इण-मुग्गं पणासेइ ॥ १३ ॥ इअ
 सत्तरिसयं जंतं, सम्मं मंतं डुवा-
 रि पमिलिहिअं ॥ डुरिआरि वि-
 जयवंतं, निअंतं निच्चमच्चेह ॥ १४ ॥

इति श्री तिजय पहुत्त नामकं चतुर्थं

स्मरणं समाप्तम् ॥ ४ ॥

॥ अथ श्री नमिऊणनामक पंचमं स्मरणं ॥

॥ नमिऊण पणयसुरगण, -चू-

मामणि-किरण-रंजिञ्चं मुणिणो
 ॥ चलणजुञ्चलं महाञ्जय-पणा-
 सणं संश्रवं वुच्चं ॥१॥ समिय-क-
 र-चरण--नह--मुह,-निबुद्धनासा
 विवन्नलायन्ना ॥ कुठमहारोगा-
 नल,-फुलिंगनिद्वद्धसव्वंगा ॥२॥
 ते तुह चलणाराहण-सलिलंज-
 लिसेय-वुड्ढिय-त्ताया ॥ (उच्चाहा)
 वणदवदद्धा गिरिपा-यवव्व पत्ता
 पुणो लब्धीं ॥३॥ दुव्वाय-खुप्पिय

मूरिण आ स्तोत्र रन्धु छे, तेमणे आ स्तोत्रनी आठमी गाथा रचता
 नागराज धरणेद्रने वश कर्यो हतो ॥ आ स्तोत्रनु नाम भयहर स्तोत्र छे ॥

जलनिहि, उल्लङ्घकहोत नीस-
णारावे ॥ सञ्जंतजय-विसंतुल,
निवामय-भुक्कवावारे ॥ ४ ॥ अवि-
दलिअजाणवत्ता, खणेण पावं-
ति इच्छिअं कूलं ॥ पासजिणच-
लणजुअलं, निच्चं चिअ जे न-
संति नरा ॥ ५ ॥ खरपवणुधुअ
वणदव,—जालावलिमिलियसय-
ल-हुमगहणे ॥ मञ्जंत-मुद्धमयवहु-
नीसणारव-नीसणंमि वणे ॥ ६ ॥
जगगुरुणो कमजुअलं, निव्वावि-

असयल-तिहुअणान्नोअं ॥ जे
 संनरंति मणुआ, न कुणइ जल-
 णो नयं तेसिं ॥ ७ ॥ विलसंत-
 न्नोग-नीसण, फुरिआरुण-नय-
 ण-तरल-जीहालं ॥ उग्गनुअंगं
 नवजल-य-सव्हं नीसणायारं ॥
 ॥ ८ ॥ मन्नंति कीरुसरिसं, दूर-
 परिच्छुढविसमविसवेगा ॥ तुह ना-
 मरकरफुमसि-द्ध-मंत गुरुआ नरा
 लोए ॥ ९ ॥ अमवीसु न्निह्व-त-
 कर-पुलिंदसदूलसदनीमासु ॥

नयविहुरवुन्नकायर - नदल्लुखिअ
 गहिअंसगासु ॥ १० ॥ अविखु-
 त्तविहवसारा, तुह नाह ! पणास
 मत्तवावारा ॥ ववगयविग्घा सि-
 ग्घं, पत्ता हियइत्थियं गाणं ॥ ११ ॥
 पङ्गलिअानल्लनयणं, दूरविया-
 रियमुहं महाकायं ॥ नहकुलिस-
 घाय-विअलिअ-गइंद कुंजठ-
 लाज्जोअं ॥ १२ ॥ पणयससंज-
 मपत्तिव-नहमणिमाणिक प-
 मिअपमिमस्स ॥ तुह वयणपह-

रणधरा, सीहं कुक्षंपि न गणंति
 ॥ १३ ॥ ससिधवल-दंत-मुसलं,
 दीहकरुल्लालवुद्धि उवाहं ॥ महु-
 पिंगनयणजुअलं, ससलिल-न-
 वजलहरारावं ॥ १४ ॥ ज्ञीमं म-
 हागड्दं, अच्चासन्नंपि ते न वि-
 गणंति ॥ जे तुम्ह चलणजुअलं,
 मुणिवड्! तुंगं समह्वीणा ॥ १५ ॥ स-
 मरम्मि तिरकखग्गा-ज्जिग्घाय-
 पविद्ध-उद्धुय-कबंधे ॥ कुंतविणि-
 ज्जिन्नकरिकलह-लमुक्कसिक्कार प-

उरंमि॥१६॥ निज्जियदप्पु-ररिउ,
 नरिंदनिवहा ज्ञमा जसं धवत्तं ॥
 पावंति पावपसमिण, पासजिण !
 तुह प्पन्नावेण ॥ १७ ॥ रोगजल-
 जलण-विसहर--चोरारि-मइंदग-
 य-रणन्नयाइ ॥ पासजिणनाम-
 संकि-त्तणेण पसमंति सव्वाइ ॥
 ॥ १८ ॥ एवं महान्नयहरं, पास-
 जिणिंदस्स संथवमुत्थारं ॥ न्निवि-
 यजणाणंदयरं, कल्ल्हाण--परंपर-
 निहाणं ॥ १९ ॥ राय-न्नय--जक्क-

ररकस-कुसुमिण-डुस्सज्जण रिक्क-
 पीमासु॥संजासु दोसु पंथे, उवस-
 ग्गे तहय रयणीसु ॥५०॥ जो पढ-
 इ जो अ निसुणइ, ताणं कइणो
 य माणतुंगस्स॥ पासो पावं पससे-
 उ, सयलज्जुवणच्चिअचलणो । ५१।
 उवसग्गंते कंमठा-सुरम्मि जाणा-
 उ जो न संचलिउ ॥ सुर-नर-कि-
 न्नरजुवइहिं, संथुउ जयउ पास-
 जिणो ॥ ५२ ॥ एअस्स मप्पयोर
 अठारस्स अरक्करेहिं जो मंतो ॥ जो

जाणइ सो जायइ, परम पयव
 फुमं पासं ॥ ९३ ॥ पासह समर-
 ण जो कुणइ, संतुठे हियएण ॥
 अहुत्तर-सय-वाहि-जय, नासइ
 तस्स दूरेण ॥ ९४ ॥

॥ इति श्रीमहाजयहरनामक पंचमं
 स्मरणं समाप्तम् ॥ ५ ॥

॥ अथ श्री अजितशांतिस्तवनामकं षष्ठं स्मरणं ॥

॥ अजिअं जिअसवज्जयं, सं-
 तिं च पसंतसव्वगयपावं ॥ जयगुरु
 संतिगुणकरे, दोवि जिणवरे पणि-

१ पूर्वे श्रीवर्धमानजिनशिष्य श्रीनदिपेणजी श्रीशत्रुजयतीर्थे या-
 त्रार्थे गयेला, त्या मूळ भासादमा प्रथम तीर्थकर श्रीआदिनाथजिनने

વયામિ ॥૧॥ ગાહા ॥ વવગયમંગુ-
 લજાવે, તેહં વિનુલતવનિમ્મલ
 સહાવે ॥ નિરુવમમ-હપ્પજાવે, થો-
 સામિ સુદિઠ્ઠસપ્પાવે ॥૨॥ ગાહા
 ॥ સવ્વ-દુરુક-પ્પસંતીણં, સવ્વ-પાવ-
 પ્પસંતિણં ॥ સયા અજિય-સંતીણં,
 નમો અજિઅ-સંતિણં ॥૩॥ સિલો-
 ગો ॥ અજિઅ-જિણ! સુહ-પ્પવત્ત-

નમસ્કાર કરી એ પ્રાગ્ગાદમા રહેલા શ્રોઆજિતનાથ અને શાતિનાથને
 નમસ્કાર કરીને તે વન્ને પ્રસાદોની વચ્ચે કાઠસ્સગ્ગધ્યાને રહ્યા. યથા-
 શક્તિ કાઠસ્સગ્ગ કરીને શ્રોઅજિત તથા શાતિનાથનો એક સાથે સ્તુતિ
 કરી હતી. તથા કેટલાએક આચાર્ય કહે છે કે, શ્રીનેભિનાથ, ભગવાનના
 શિષ્ય શ્રીનદિપેગગણિણ આ સ્તુતિ કરો છે તેમા જ્ઞાનો કહે તે પ્રમાણ.
 છદો તપાસતા આ અજિસતિ સ્તવન કડક અર્વાચીન માલમ પટે છે. પ્રા-
 ચીન છદો વૈતાલીય આર્યા ગાયા વગેરે છે, જ્યારે આ સ્તવનમા તે સિ-
 વાયના ઘણા છદો મળી આવે છે ॥

णं, तव पुरिसुत्तम! नामकित्तणं ॥
 तह य धिइ-मइ-प्पवत्तणं, तव य
 जिणुत्तम-संति! कित्तणं॥४॥ माग-
 हिया॥ किरिआविहि-संचिअ-क-
 म्म-किलेस-विमुक्कयरं, अजिअं
 निचिअं च गुणेहिं महामुणि-सि-
 धि-गयं॥ अजिअस्स य संति-म-
 हामुणिणो वि अ संतिकरं, सय-
 यं मम निबुइ-कारणयं च नमंस-
 णयं॥५॥ आदिंगणयं ॥ पुरिसा!
 जइ दुक्कवारणं, जइ अ विमग्ग-

ह सुखकारणं ॥ अजिअं संतिं
 च ज्ञावज, अन्नयकरे सरणं पव-
 ज्जहा ॥ ६ ॥ मागहिअ ॥ अरइ-
 रइ-तिमिर-विरहिअ-मुवरयजर-
 मरणं ॥ सुर-असुर-गरुड-नुयग
 वइ--पयय-पणिवइअं ॥ अजिअ
 महमवि अ, सुनय-नय-निउण-
 मन्नयकरं, सरण मुवसरिअ-नुवि-
 दिविज--महिअं सयय-मुवणमे
 ॥ ७ ॥ संगययं ॥ तं च जिणुत्तम-
 मुत्तम नित्तम-सत्तधरं, अज्जव म-

द्व-खंति-विमुक्ति-समाहिनिहिं ॥
 संतिकरं पणमामि दमुत्तम-तिष्ठ-
 यरं, संतिमुणी मम संतिसमाहि-
 वरं दिसन् ॥७॥ सोवाण्यं ॥ साव-
 णि पुत्र पण्विं च वरहणिमठय-
 पसन्निविन्निनसंश्रियं ॥ शिरसरि-
 ण्वहं मयगद्वलीलायमाणवर
 गंधहणि-पन्नाण--पण्वियं संश्र-
 वारिहं ॥ हणिहन्-बाहुं धंत-
 कणग-रुद्रग-निरुवहय- पिंजरं,
 पवरद्वरकणो वचिय सोम चारु-

रूवं, सुइ सुह मणान्निगम पर-
 म-रमणिज्जवर-देवडुंडुहि -निना-
 यमहुरयर-सुहगिरं ॥ ए ॥ वेरू-
 उ ॥ अजिअं जिआरिगणं, जि-
 असवन्नयं न्नवोहरिउं ॥ पण-
 मामि अहं पयउ, पावं पसमे-
 उ मे न्नयवं ॥ १० ॥ रासालुद्धउ ॥
 कुरुजणवय हन्निणानरनरीसरो प-
 ठमं तउ महाचक्कवट्ठिओए मह-
 प्पन्नावो ॥ जो बावत्तरिपुरवरस-
 हस्सवर---नगरनिगमजणवयवई,

वत्तीसारायवरसहस्साणुयायमग्गो
 ॥चनुदस-वररयण-नव महानिहि-
 चनुसठि-सहस्स- -पवर-जुवईण-
 सुंदरवड्, चुलसीहयगयरहसय-
 सहस्स-सामी, ठणवड्--गाम-
 कोमिसामी आसि जो न्जारह-
 म्मि न्नयवं ॥ ११ ॥ वेढ्ढुज ॥ तं
 संतिं संतिकरं, संतिणं सब्वन्नया ॥
 संतिं थुणामि जिणं, संतिं विहेज
 मे॥ १२ ॥ रासानंदिअयं॥(युग्मम्)॥
 इक्काग विदहनरीसर! नरवसहा!

मुणिवसहा ! ॥ नवसारय-ससि-
 सकलाणण !, विगयतमां ! विहुअ-
 रया ! ॥ अजि ! उत्तमतेअ गुणेहिं,
 महामुणि-अमिअ-बला विबल-
 कुला ॥ पणमामि ते ज्ञवज्जयमू-
 रण ! जगसरणा ! मम सरणं ॥ १३ ॥
 चित्तलेहा ॥ देवदाणविंद-चंद-
 सूर-वंद ! हठ-तुठ-जिठ--परम-
 लठरूव ! धंत-रूप-पट्ट-सेय-
 सुद्धनिद्धवल--दंतपंति ! संति !
 सत्ति-कित्ति-मुत्ति-जुत्ति--गुत्तिप-

वर॥दित्ततेअ॥ वंद धेअ॥ सबलोअ
 जाविअप्पंजावणेअ पइस मे स-
 माहिं ॥१४॥ नारायउ॥ विमल-
 ससिकलाइरेअसोमं, वितिमिरसूर
 कराइरेअतेअं ॥ तिअसवइगणा-
 इरेअरूवं, धरणिधरप्पवराइरेअ-
 सारं ॥१५॥ कुसुमलया ॥ सत्ते अ
 सया अजिअं, सारीरे अ बले अ-
 जिअं ॥ तव संजमे अ अजिअं,
 एस शुणामि जिणं अजिअं
 ॥१६॥ नुअगपरिरंगिअं॥सोम-

गुणेहिं पावड् न तं, नवसरयससी ॥
 तेऽगुणेहिं पावड् न तं, नवसरय-
 रवी ॥ रूवगुणेहिं पावड् न तं, ति-
 असगणवड् ॥ सारगुणेहिं पावड्
 न तं, धरणिधरवड् ॥ १७ ॥ खि-
 ज्जिअयं ॥ तिठवरपवत्तयं तम-
 रय-रहियं, धीर-जणथुअच्चिअं
 चुअकलिकलुसं ॥ संतिसुहप्पव-
 त्तयं तिगरण पयउ, संतिमहं महा-
 मुणिं सरणमुवणमे ॥ १८ ॥ ललि-
 अयं ॥ विणउणयसिररड्अंजलि

रिसिगणसंशुभ्रं शिमिभ्रं॥ विबुहा-
 हिवधणवडनरवड शुभ्रमहिभ्रच्चि-
 भ्रं बहुसे॥ अडरुगय-सरयदिवा-
 यर-समहिभ्र-सप्पन्नं तवसा ॥
 गयणंगण-वियरण--समुडभ्र-चा-
 रण-वंदिभ्रं सिरसा ॥ १ ए ॥ किस-
 लयभावा ॥ असुर-गरुल-परिवं-
 दिभ्रं, किन्नरोग-णमंसिभ्रं॥ देव-
 कोमिसय-संशुभ्रं, समणसंघ-
 परिवंदिभ्रं ॥ २ ॥ सुमुहं॥ अन्नयं-
 अणहं, अरयं अरुयं ॥ अजियं

अजिअं, पयउ पणमे ॥ ५१ ॥
 विज्जुविलसियं ॥ आगया वर
 विमाण-दिव्वकणग--रह--तुरय-
 पहकरसएहिं हुलियं ॥ ससंज-
 मोअरण-खुज्जिअ-लुलिअचल-
 कुंमलगयतिरीम-सोहंतमजलिमा-
 ला ॥ ५२ ॥ वेमूउ ॥ जं सुरसंधा
 सासुरसंधा, वेरविज्जुत्ता जत्तिसुज्जु-
 त्ता ॥ आयर-जूसिय संजम-पिं-
 मिय, सुठु-सुविम्विअ सबबलोघा
 ॥ उत्तम-कंचणारयण-परूविअ-

ज्ञासुरज्ञूणसज्ञासुरिच्छ्रिंगा ॥ गाय-
 समोणयज्ञत्ति-वसागय--पंजलि-
 पेसियसीसपणामा ॥ ९३ ॥ रयण-
 मात्ता ॥ वंदिऊण थोऊण तो जिणं,
 तिगुणमेव य पुणो पयाहिण ॥ प-
 णमिऊण य जिणं सुरासुरा, पमु-
 इच्छा सज्जवणाइं तो गया ॥ ९४ ॥
 खित्तयं ॥ तं महामुणिमहंपि पंज-
 ली, रागदोसज्जयमोहवज्जियं ॥
 देवदाणवनरिंदवंदिच्छ्रं, संतिमुत्त-
 मं महातवं नमे ॥ ९५ ॥ खित्तयं ॥

अंबरंतरविआरणिआहिं, ललि-
 अहंसवहुगामिणिआहिं ॥ पीण-
 सोणिअणसादिणिआहिं, सकल
 कमलदललोअणिआहिं ॥ ९६ ॥
 दीवयं ॥ पीणनिरंतरअणन्नरविण-
 मिअगायलआहिं ॥ मणिकंचण-
 पसिठिल-मेहल-सोहिअ-सोणि-
 तमाहिं ॥ वरखिंखिणिनेनुरसति-
 लयवल्लयविचूसणिआहिं ॥ रङ्कर
 चनुरमणोहरसुंदरदंसणिआहिं ॥
 ॥ ९७ ॥ चित्तरकरा ॥ देवसुंदरीहिं

पायवंदियाहिं वंदिया य जस्स ते
 सुविक्कमा कमा, अप्पणो निम्माल-
 एहिं मंरुणो रूणपगार एहिं केहिं
 केहिंवि ॥ अवंग-तिलय-पत्तलेह-
 नाम एहिं चिह्न एहिं संगयंगया-
 हिं जत्तिसंनिविठ-वंदणा गयाहिं
 हुंति ते वंदिआ पुणो पुणो ॥ ५८ ॥
 नारायण ॥ तमहं जिणचंदं, अजि-
 अं जिअमोहं ॥ धुय-सव्वकिलेसं,
 पयउ पणमामि ॥ ५९ ॥ नंदिअयं ॥
 शुअ-वंदिअयस्सा रिसिगण-देव-

गणेहिं, तो देववहूहिं पयउ पण-
 मिअस्सा, जस्सजगुत्तम-सासण-
 अस्सा, नत्तिवसागयपिंमिअया-
 हिं देववरहरसा बहुयाहिं सुरवररइ-
 गुणपंमियआहिं ॥३०॥ न्नासुरयं॥
 वंस-सह-तंति-ताल-मेलिए तिन-
 रकराजिराम--सह-मीसए कए
 अ सुइ-समाणणे अ सुद्ध--सज्ज
 गीअ--पायजाल--घंटीआहिं ॥
 वलय-मेहला--कलाव-नेउराजि-
 राम-सह-मीसए कए अ देवन-

द्विआहिं हाव-जाव-विप्रम-प्पगा-
 रएहिं ॥ नच्चिक्खण अंग-हारएहिं
 वंदिआ य जस्स ते सुविक्रमा
 कमा तयं तिलोय-सव्व-सत्त-संति-
 कारयं ॥ पसंत-सव्व-पाव-दोसमे-
 स-हं नमामि संतिमुत्तमं जिणं
 ॥ ३१ ॥ नारायण ॥ ठत्त-चामर-
 पद्माग-जूअजवमंमिअ, ऊयवर-
 मगर-तुरय-सिरिवन्ध-सुल्लंठणा ॥
 दीव--समुद-मंदर--दिसागय-सो-
 हिया, सन्निअवसह--सीह--रह-

चक्रवरंक्रिया ॥ ३९ ॥ ललित्र-
 यं ॥ सहाव-लठा सम्पड्ठा
 अदोसड्ठा गुणेहिं जिठा ॥ प-
 सायसिठा तवेण पुठा, सिरीहिं
 ड्ठा रिसीहिं जुठा ॥ ३३ ॥ वाण-
 वासिया ॥ ते तवेण धुअसव्व-पाव-
 या, सव्वलोअहिअ-मूलपावया ॥
 संशुया अजिअसंतिपायया, हुं-
 तु मे सिवसुहाणदायया ॥ ३४ ॥
 अपरांतिका ॥ एवं तवबलवि-
 नुलं, शुअं मए अजिअसंति-

जिण जुअलं ॥ ववगय-कस्म-
 रयमलं, गइं गयं सासयं विउलं
 ॥ ३५ ॥ गाहा ॥ तं बहुगुणप्प-
 सायं, सुखसुहेण परमेण अ-
 विसायं ॥ नासेउ मे विसायं, कु-
 णउ अ परिसा वि अ पसायं ॥
 ॥ ३६ ॥ गाहा ॥ तं मोएउ अ
 नंदिं पावेउ अ नंदिसेणमज्जिनं-
 दिं ॥ परिसावि य सुहनंदिं, मम
 य दिसउ संजमे नंदिं ॥ ३७ ॥ गाहा ॥
 परिकअ-चाउम्मासिअ-संवहरिण

अवस्स जणिअवो ॥ सोअवो
 सवेहिं, उवसग्ग-निवारणो एसो
 ॥३८॥ गाहा ॥ जो पढइ जो अ
 निसुणइ, उज्जउकालं पि अजि-
 अ-संति-अयं ॥ नहु हुंति तस्स
 रोगा, पुव्वुप्पन्ना वि नासंति॥३९॥
 गाहा॥ जइ इव्वह परम-पयं, अ-
 हवा कित्तिं सुविठ्ठं चुवणे ॥ ता
 तेलुक्कुद्धरणे, जिणवयणे आयरं
 कुणह ॥ ४० ॥ गाहा ॥

इति श्री--अजित--शांति--स्तवन--नामकं

षष्ठं स्मरणं समाप्तं

॥ अथ भक्तामरनामकं सप्तमस्मरण ॥

॥ भक्तामरप्रणतमौलिमणिप्र-
ज्ञाणा--मुद्योतकं दलितपापत-
मोवितानम् ॥ सम्यक् प्रणम्य जि-
नपादयुगं युगादा-वालंबनं नव-
जले पततां जनानाम् ॥ १ ॥ यः
संस्तुतः सकलवाङ्मयतत्त्वेवाधा-

१ आ भक्तामर स्तोत्र लघुशातिना करनारा श्री श्रीमानदेव-
सूरिनी पाटे आवेळा श्रीमानतुगसूरिण रच्यु छे ते स्तोत्र रचवानो
हेतु आ प्रमाणे छे:-मालव देशमा उज्जयिनी पुरोमा वृद्धभोज नामे राजा-
नी सभामा मयूर अने वाण विगेरे चौद विद्यामा प्रवीण, छे शास्त्रना
जाण, देवतानी सहायतावाळा तथा विद्याना गर्ववाळा पाचसो पडित
हता. तेमाना मयूर पडिते पोतानी पुत्री वाण पडितने परणावी हतो. एक
वखत पोतानी पुत्रीना घर पासेथी जता स्त्री पुरुषनो अरस्परस थतो
वाकलह साभळी मयूर पडिते मर्ममा वाणनी मश्करी करी, ते साभळी

उद्धूतबुद्धिपटुभिः सुरलोकनाथैः
 ॥ स्तोत्रैर्जगत्त्रितयचित्तहैरुदारैः,
 स्तोष्ये किंलाहमपि तं प्रथमं जि-
 नेंद्रम् ॥५॥ बुद्ध्या विनापि विबु-
 धार्चितपादपीठ, स्तोतुं समुद्यत-
 मतिर्विगतत्रपोऽहम् ॥ बालं विहाय

मयूरने तेनी पुत्रीए शाप दीधो. ते शापथो मयूर कोढीयो थइ गयो.
 पछी तेणे सो काव्यवडे स्तुति करी मूर्यने प्रसन्न कर्या, मूर्यदेवे पण
 प्रत्यक्ष थइ तेनो कोढ मटाड्यो. तेथी मयूरनी ख्याति अग्रिक थइ ते
 जाणी वाण पडिते पण इर्ष्याने लोथे पोताना हाथपग कापीने सो
 काव्यवडे चडोदेवीने प्रसन्न करो चडोए प्रत्यक्ष थइ तेना हाथपग
 नवा कर्या, तेथी तेनी पण विशेष ख्याति थइ. आवा चमत्कारयी लोक-
 शिवधर्मनी प्रशंसा करवा लाग्या, अने जैन धर्मनी निंदा करता हता
 के जैनो उदर निर्वाहने पुरतीज कष्टक्रिया करे छे, पण कोइ चमत्कारी
 पडित-कवि तेमनामा नथी एक दिवसे वृद्ध भोजराजाए श्रावकोने
 पूछ्यु के, तमारामा आवा कोइ प्रभाववाला छे. त्यारे श्रावकोए कहु के,

जलसंस्थितमिंद्रविंश-मन्यः क
 श्रुति जनः सहसा ग्रहीतुम् ॥३॥
 वक्तुं गुणान् गुणसमुद्! शशांक-
 कांतान्, कस्ते ह्यमः सुरगुरुप्रति-
 मोऽपि बुद्ध्या ॥ कल्पांतकालप-
 वनोऽतनक्रचक्रं, को वा तरीतु-
 मलमंबुनिधिं नृजाय्याम् ॥ ४ ॥

हे राजन् ! श्रीमान्तुगमूरि आ बखतमा महाप्रभाववाला छे ते साभ-
 ली राजाए तेमने बोलाव्या, मान्तुग मूरि आव्या अने राजाने
 चमत्कारिक काव्यथी आशीर्वाद आप्यो राजा तेथी प्रसन्न थयो.

एक बखते राजा पाचसो पंडितो साथे सभामा बेठो हतो, त्यारे
 त्या श्रीमान्तुगमूरिने बोलावीनेपूछ्यु के, तमारामा काइ वक्तृत्वशक्ति
 छे ? त्यारे मूरिए हा पाडवाथी वाद चाल्यो. तेमा जगत्कर्तृत्वनु खडन
 करी सर्वने निरुत्तर कर्या त्यारे राजाए कह्यु के, बाण मयूरनी पेठे
 कोइ दैवी शक्ति होय तो बतावो. पछी मूरिना कहेवाथी तेमने ४२ (४४)

સોઽહં તથાપિ તવ ઋક્તિવશા-
 ન્મુનીશ! કર્તું સ્તવં વિગતશક્તિ-
 રપિ પ્રવૃત્તઃ ॥ પ્રીત્યાત્મવીર્યમવિ-
 ચાર્ય મૃગો મૃગેષ્ઠં, નાઞ્ચ્યેતિ કિં?
 નિજશિશોઃ પરિપાલનાર્થમ્ ॥૫॥
 અદ્યપશ્રુતં શ્રુતવતાં પરિહાસધામ,
 ત્વદ્ભક્તિરેવ મુખરીકુરુતે બલા-

વેડીઓ પહેરાવી અને તેટલીજ સાકળોથી વાળ્યા, તથા દરેક વધે
 એકેક તાલુ માર્યું, એ પ્રમાણે કરી એક મોટા ઓરડામા પૂર્યા દરવાજા
 મજબુત રીતે વધ કરી સિપાહીઓની ચોકી મૂકી. પછી શ્રીમાનતુગમૂ-
 રિએ ભક્તામરસ્તોત્ર રચવા માંડ્યું, એકેક કાવ્ય કરતે છતે એકેક વેડી
 તથા તાળાસાથે એકેક બંધ તુટતા ગયા છેવટે તાળા સહિત વારણા
 પોતાની મેળેજ ડઘડી ગયા આવો ચમત્કાર જોડે રાજાએ ગુરુનું માન
 કર્યું, અને પોતે જૈનશાસનમા પ્રીતિવાળો થયો. આ શ્રીમાનતુગમૂ-
 રિમહારાજ શ્રીવીરપ્રભુની વીશમી પાટે થયા છે.

न्माम् ॥ यत्कोकिलः किल मधौ
 मधुरं विरौति, तच्चारुचूतकलिका-
 निकरैकहेतुः ॥ ६ ॥ त्वत्संस्तवेन
 जवसंततिसन्निवद्, पापं क्षणा-
 त्क्षयमुपैति शरीरज्जाजाम् । आ-
 क्रांतलोकमलिनीलमशेषमाशुसू-
 र्याशुज्जिन्नमिवशार्वरमंधकारम् ॥
 ॥ ७ ॥ मत्वेति नाथ ! तव संस्तवनं
 मयेद-मारज्यते तनुधियापि तव
 प्रज्ञावात् ॥ चेतो हरिष्यति सतां
 नलिनीदलेषु, मुक्ताफलद्युतिमु-

सोऽहं तथापि तव ज्ञक्तिवशा-
 न्मुनीश! कर्तुं स्तवं विगतशक्ति-
 रपि प्रवृत्तः ॥ प्रीत्यात्मवीर्यमवि-
 चार्य मृगो मृगेंद्रं, नाज्येति किं?
 निजशिशोः परिपालनार्थम् ॥५॥
 अदृष्टश्रुतं श्रुतवतां परिहासधाम,
 त्वद्भक्तिरेव मुखरीकुरुते बला-

वेडीओ पहेरावी अने तेटलीज साकळोथी वाच्या. तथा दरेक वये
 एकेक ताळु मार्यु, ए प्रमाणे करी एक मोटा ओरडामा पूर्या दरवाजा
 मजबुत रीते बध करी सिपाडोंनी चोकी मूकी. पछी श्रीमानतुगमू-
 रिए भक्तामरस्तोत्र रचवा माड्यु, एकेक काव्य करते छते एकेक वेडी
 तथा ताळासाये एकेक बंध तुटता गया छेवटे ताळा सहित वारणा
 पोतानी मेळेज उघडी गया आवो चमत्कार जोड राजाए गुरुनु मान
 कर्यु, अने पोते जैनशासनमा प्रीतिवाळो थयो. आ श्रीमानतुगमू-
 रिमहाराज श्रीवीरप्रभुनी वीशमी पाटे थया छे.

न्माम् ॥ यत्कोकिलः किल मधौ
 मधुरं विरौति, तच्चारुचूतकलिका-
 निकरैकहेतुः ॥ ६ ॥ त्वत्संस्तवेन
 जवसंततिसन्निवधं, पापं क्षणा-
 त्क्षयमुपैति शरीरज्ञाजाम् । आ-
 क्रांतलोकमलिनीलमशेषमाशुसू-
 र्याशुजिन्नमिवशार्वरमंधकारम् ॥
 ॥ ७ ॥ मत्वेति नाथ ! तव संस्तवनं
 मयेद-मारज्यते तनुधियापि तव
 प्रज्ञावात् ॥ चेतो हरिष्यति सतां
 नलिनीदलेषु, मुक्ताफलद्युतिमु-

पैति ननूदविंशुः ॥७॥ आस्तां तव
 स्तवनमस्तसमस्तदोषं, त्वत्संक-
 थापि जगतां दुरितानि हन्ति ॥ दूरे
 सहस्रकिरणः कुरुते प्रज्ञैव, पद्मा-
 करेषु जलजानि विकाशज्जांजि
 ॥८॥ नात्यद्भुतं नृवनचूपण नृत-
 नाथ!, नृतैगुणैर्नृवि न्वंतमन्निष्ठु-
 वंतः ॥ तुल्या न्वति न्वतो ननु तेन
 किं वा, नृत्याश्रितं य इह नात्म-
 समं करोति ॥९॥ दृष्ट्वा न्वंतम-
 निमेषविलोकनीयं, नान्यत्र तो-

पमुपयाति जनस्य चक्षुः ॥ पीत्वा
 पयः शशिकरद्युतिदुग्धसिंधोः क्षारं
 जलं जलनिधेरशितुं क इहेत् ?
 ॥ ११ ॥ यैः शांतरागरुचिन्निः
 परमाणुन्निस्त्वं, निर्मापितस्त्रि-
 नुवनैकललासचुत ! ॥ तावंत एव
 खलु तेऽप्यणवः पृथिव्यां, यत्ते
 समानमपरं नहि रूपमस्ति ॥
 ॥ १२ ॥ वक्रं क ते सुरनरोरगने-
 त्रहारि, निःशेषनिर्जितजगत्रित-
 यापमानम् ॥ विवं कलंकमलिनं

कं निशाकरस्य, यद्दासरे ज्ञवति
 पांरुपलाशकटपम् ॥ १३ ॥ संपू-
 र्णमंरुलशशांककलाकलाप--शु-
 च्चा गुणास्त्रिचुवनं तव लंघयंति॥
 ये संश्रितास्त्रिजगदीश्वरनाथमेकं,
 कस्तान्निवारयति संचरतो यथे-
 ष्टम् ॥ १४ ॥ चित्रं किमत्र यदि
 ते त्रिदशांगनाञ्जि-नीतं मनागपि
 मनो न विकारमार्गम् ॥ कट्पां-
 तकालमरुता चलिताचलेन, किं
 मंदराद्रिशिखरं चलितं कदाचि-

त् ॥ १५ ॥ निर्धूमवर्त्तिरपवार्जित-
 तैलपूरः, कृत्स्नं जगन्नयमिदं प्रक-
 टीकरोषि ॥ गम्यो न जातु मरुतां
 चक्षिताचक्षानां, दीपोऽपरस्त्व-
 मसि नाथ ! जगत्प्रकाशः ॥ १६ ॥
 नास्तं कदाचिदुपयासि न राहुग-
 म्यः, स्पष्टीकरोषि सहसा युगप-
 ज्जागंति ॥ नाञ्जोधरांदरनिरुद्धम-
 हाप्रज्ञावः, सूर्यातिशायिमहिमा-
 सि मुनींश्च ! लोके ॥ १७ ॥ नित्योदयं
 दक्षितमोहमहांधकारं, गम्यं न रा-

हुवदनस्य न वारिदानाम् ॥ विभ्रा-
 जते तव मुखाब्जमनद्वपकांति,
 विद्योतयज्जगदपूर्वशशांकबिंबम् ॥
 ॥ १८ ॥ किं शर्वरीषु शशिनाहि
 विवस्वता वा, युष्मन्मुखेंद्रुदलि-
 तेषु तमस्सु नाथ! ॥ निष्पन्नशालि-
 वनशालिनि जीवलोके, कार्यं कि-
 यज्जलधरैर्जलचारनम्रैः ॥ १९ ॥
 ज्ञानं यथा त्वयि विज्ञाति कृताव-
 काशं, नैवं तथा हरिहरादिषु ना-
 यकेषु ॥ तेजः स्फुरन्मणिषु याति -

यथा महत्त्वं, नैवं तु काचशकले
 किरणाकुलेऽपि ॥ २० ॥ मन्ये
 वरं हरिहरादय एव दृष्टा, दृष्टेषु
 येषु हृदयं त्वयि तोपमेति॥किं वी-
 दितेन ज्वता जुवि येन नान्यः,
 कश्चिन्मनो हरति नाथ! ज्वांत-
 रेऽपि ॥ २१ ॥ स्त्रीणां शतानि
 शतशो जनयन्ति पुत्रान्, नान्या
 सुतं त्वद्रूपमं जननी प्रसूता ॥
 सर्वा दिशो दधति ज्ञानि सहस्र-
 रश्मिं, प्राच्येवदिग्जिनयति स्फुर-

हुवदनस्य न वारिदानाम् ॥ विज्जा-
 जते तव सुखाब्जमनद्वपकांति,
 विद्योतयज्जागदपूर्वशशांकविंबम् ॥
 ॥ १८ ॥ किं शर्वरीषु शशिनाहि
 विवस्वता वा, युष्मन्मुखेंद्रुदलि-
 तेषु तमस्सु नाथ! ॥ निष्पन्नशालि-
 वनशालिनि जीवलोके, कार्यं कि-
 यज्जलधरैर्जलन्नारनम्रैः ॥ १९ ॥
 ज्ञानं यथा त्वयि विज्जाति कृताव-
 काशं, नैवं तथा हरिहरादिषु ना-
 यकेषु ॥ तेजः स्फुरन्मणिषु याति

यथा महत्त्वं, नैवं तु काचशकले
 किरणाकुक्षेऽपि ॥ १० ॥ मन्ये
 वरं हरिहरादय एव दृष्टा, दृष्टेषु
 येषु हृदयं त्वयि तोषमेति॥ किं वी-
 क्षितेन ज्ञवता ज्ञुवि येन नान्यः,
 कश्चिन्मनो हरति नाथ! ज्ञवांत-
 रेऽपि ॥ ११ ॥ स्त्रीणां शतानि
 शतशो जनयन्ति पुत्रान्, नान्या
 सुतं त्वद्रुपमं जननी प्रसूता ॥
 सर्वा दिशो दधति ज्ञानि सहस्र-
 रश्मिं, प्राच्येवदिग्गिजनयति स्फुर-

दंशुजात्रम् ॥ ११ ॥ त्वामाम-
 नन्ति मुनयः परमं पुमांस,-मादि-
 त्यवर्णममलं तमसः परस्तात् ॥
 त्वामेव सम्यगुपलब्ध्य जयन्ति मृ-
 त्युं, नान्यः शिवः शिवपदस्य मु-
 नीन्द्र! पंथाः ॥ १३ ॥ त्वामव्ययं
 विष्णुमचिन्त्यमसंख्यमाद्यं ब्रह्मा-
 णमीश्वरमनन्तमनङ्गकेतुम् ॥ यो-
 गीश्वरं विदितयोगमनेकमेकं, ज्ञा-
 नस्वरूपममलं प्रवदन्ति संतः
 ॥ १४ ॥ बुद्धस्त्वमेव विबुधार्चित-

बुद्धिबोधात्, त्वं शंकरोऽसि च्नुव-
 नत्रयशंकरत्वात् ॥ धातासि धीर!
 शिवमार्गविधेर्विधानात्, व्यक्तं
 त्वमेव जगवन्! पुरुषोत्तमोऽसि
 ॥ ५५ ॥ तुज्यं नमस्त्रिचुवनार्त्ति-
 हराय नाथ!, तुज्यं नमः क्षितित-
 लामलक्ष्णाय ॥ तुज्यं नमस्त्रि-
 जगतः परमेश्वराय, तुभ्यं नमो
 जिन! ज्ञवोदधिशोषणाय ॥ ५६ ॥
 को विस्मयोऽत्र यदि नाम गुणैर-
 शेषै-स्त्वं संश्रितो निरवकाशतया

मुनीश ॥ दोषैरुपात्तविविधाश्रय-
 जातगवैः, स्वप्नांतरेऽपि न कदा-
 चिदपीक्षितोऽसि ॥ १७ ॥ उच्चैरशो-
 कतरुसंश्रितमुन्मयूख--माज्ञाति
 रूपममलं ज्वतो नितांतम् ॥ स्प-
 ष्ठोद्धसत्किरणमस्ततमोवितानं,
 विंबं रवेरिव पयोधरपार्श्ववर्ति ॥
 ॥ १८ ॥ सिंहासने मणिमयूखशि-
 खाविचित्रे, विभ्राजते तव वपुः
 कनकावदातम् ॥ विंबं वियद्विल-
 सदंशलतावितानं, तुंगोदयाधि-

शिरसीव सहस्ररश्मेः ॥ २९ ॥
 कुंदावदातचलचामरचारुशोभं,
 विभ्राजते तव वपुः कलधौतकां-
 तम् ॥ उद्यच्छांकशुचिनिर्जर-
 वारिधार,-मुच्चैस्तटं सुरगिरेरिव
 शातकौञ्जम् ॥ ३० ॥ उत्रत्रयं तव
 विज्ञातिशशांककांत,-मुच्चैः स्थि-
 तं स्थगितज्ञानुकरप्रतापम् ॥ मु-
 क्ताफलप्रकरजालविवृद्धशोभं, प्र-
 ख्यापयत्रिजगतः परमेश्वरत्वम्
 ॥ ३१ ॥ उन्निद्रहेमनवपंकजपुञ्ज-

कांति, - पर्युद्धसन्नखमयूखशिखा-
 निरामौ ॥ पादौ पदानि तव यत्र
 जिनेन्द्र धत्तः, पद्मानि तत्र विबु-
 धाः परिकल्पयन्ति ॥ ३५ ॥ इत्थं
 यथा तव विज्ञूतिरज्ञूजिनेन्द्र, ध-
 र्मोपदेशनविधौ न तथा परस्य ॥
 यादृक्प्रज्ञा दिनकृतः प्रहतांधका-
 रा, तादृक्कुतो? ग्रहगणस्य विका-
 शिनोऽपि । ३३ । श्वयोतन्मदाविला-
 विलोलकपोलमूल, — मत्तत्रमद्
 भ्रमरनादविवृद्धकोपम् ॥ ऐराव-

ताज्जमिज्जमुध्धतमापतंतं, दृष्ट्वा
 ज्ञयं ज्ञवति नो ज्ञवदाश्रितानाम्
 ॥३४॥ जिन्नेज्जकुंजगल्लुज्ज्वल-
 शोणिताक्त-मुक्ताफलप्रकरञ्चूषि-
 तञ्चूमिज्जागः ॥ बद्धक्रमः क्रमग-
 तं हरिणाधिपोऽपि, नाक्रामति
 क्रमयुगाचलसंश्रितं ते ॥३५॥ क-
 द्दपांतकालपवनोऽतवह्निकद्वपं,
 दावानलं ज्वलितमुज्ज्वलमुत्फु-
 लिंगम् ॥ विश्वं जिघत्सुमिव
 संमुखमापतंतं, त्वन्नामकीर्तन-

जलं शमयत्यशेषम् ॥ ३६ ॥

रक्तेक्ष्णं समदकोकिलकंठनीलं,
क्रोधोद्धतं फणिनमुत्फणमापतं-
तम् ॥ आक्रामति क्रमयुगेन निर-

स्तशंक,-स्त्वन्नामनागदमनी हृ-
दि यस्य पुंसः ॥ ३७ ॥ वट्गत्तुरं-

गगजगर्जितञ्जीमनाद--माजौ
वलं बलवतामपि नूपतीनाम् ॥

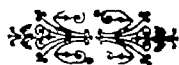
उद्यद्दिवाकरमयूखशिखापविर्धं,
त्वत्कीर्तनात्तम इवाशु त्रिदामु-
पैति ॥ ३८ ॥ कुताग्रन्निन्नगजशो-

णितवारिवाह- वेगावतारतरणा-
 तुरयोधजीमे ॥ युध्दे जयं विजि-
 तदुर्जयजेयपक्षा- स्त्वत्पादपंक-
 जवनाश्रयिणो लज्जन्ते ॥ ३९ ॥
 अञ्जोनिधौ कुञ्जितजीषणनक्र-
 चक्र -पाठीनपीठजयदोद्वणवा-
 म्वाग्नौ ॥ रंगत्तरंगशिखरस्थितया-
 नपात्रा-स्त्रासं विहाय जवतः स्म-
 रणद् व्रजन्ति ॥ ४० ॥ उद्भूतजी-
 षणजलोदरन्नारक्षुणाः, शोच्यां
 दशामुपगताश्च्युतजीविताशाः ॥

त्वत्पादपंकजरजोऽमृतदिग्धदे-
 हा, मर्त्या ज्ञवन्ति मकरध्वजतु-
 द्यरूपाः ॥ ४१ ॥ आपादकंठमुरु-
 शृखलवेष्टितांगा, गाढं बृहन्निग-
 म्कोटिनिघृष्टजंघाः ॥ त्वन्नाममं-
 त्रमनिशं मनुजाः स्मरन्तः, सद्यः
 स्वयं विगतबंधज्ञया ज्ञवन्ति . ॥
 ॥ ४२ ॥ मत्तद्विपेक्षमृगरज्ज्वलान-
 लाहि, -संग्रामवारिधिमहोदरबंध-
 नोन्म ॥ तस्याशु नाशमुपयाति
 ज्ञयं ज्ञियेव, यस्तावकं स्तवमिमं

मतिमानधीते ॥ ४३ ॥ स्तोत्रस्रजं
 तव जिनेन्द्र! गुणैर्निबद्धां, जक्त्या
 मया रुचिरवर्णविचित्रपुष्पाम् ॥
 धत्ते जनो य इह कंठगतामज-
 स्रं, तं मानतुंगमवशा समुपैति
 लक्ष्मीः ॥ ४४ ॥

इति जक्तामर स्तोत्र नामकं सप्तमं
 स्मरणं समाप्तम् ॥ ७ ॥



॥ અથ 'શ્રીકલ્યાણમંદિરસ્તોત્રં નામ અષ્ટમં
સ્મરણં પ્રારચ્યતે ॥

॥કલ્યાણમંદિરમુદારમવચન્ને-
દિ, ત્રીતાન્નયપ્રદમનિંદિતમંધિ-
પદ્મમ્ ॥ સંસારસાગરનિમજ્જદશે-
પજંતુ-પોતાયમાનમન્નિનમ્ય જિ-
નેશ્વરસ્ય ॥ ૧ ॥ યસ્ય સ્વયં સુરગુ-
રુર્ગરિમાંબુરાશેઃ, સ્તોત્રં સુવિસ્તૃત-
મતિર્ન વિન્નુર્વિધાતુમ્ ॥ તીર્થેશ્વર-

. ૧ આ કલ્યાણમંદિર સ્તોત્ર સિદ્ધસેનદિવાકર સૂરિણ રચ્યુ છે.
તેની ઉત્પત્તિ આ પ્રમાણે જાણવી-ઉજ્જયિની નગરોમા રહેનાર વિક્રમ-
રાજાના પુરોહિતનો પુત્ર અને ઢેવકી નામે માતાનો કુલ્લથી જન્મેલો
મુકુદ નામે પઢિત ભરુચમા વાદ કરવા જતો હતો ત્યાં માર્ગે વૃદ્ધવાદી
સૂરિ મળ્યા. તેમની માથે વાદમા ગોવાળને સાક્ષી રાખ્યા, તેમા તે

स्य कमठस्मयधूमकेतो, -स्तस्या-
हमेष किल संस्तवनं करिष्ये ॥ १ ॥
युग्मम् ॥ सामान्यतोऽपि तव व-
र्णयितुं स्वरूप, -मस्मादृशाः क-
थमधीश ! ज्वंत्यधीशाः ॥ धृष्टो-
ऽपि कौशिकशिशुर्यदिवा दिवांधो,
रूपं प्ररूपयति किं किल घर्म-
रश्मेः ॥ ३ ॥ मोहद्वयादनु ज्वन्न-

हार्यो. पछी राजसभामा वाद करता पण वृद्धवादी जीत्या, तेथी ते पाडित तेमनो शिष्य धयो. गुरुए तेनु कुमुदचद्र नाम पाड्यु. अने स्त्रि-
पद आप्यु. त्यारे सिद्धमेनदिवाकर नाम राख्यु. तेमणे एक वरसत वाद-
माटे आवेला भट्टने सभळाववामाटे नवकारने वदले ' नमोऽर्हत्सि-
द्धाचार्योपाध्यायसर्वसाधुज्यः ' ए प्रकारनु चौद पूर्वनु प्रथम

पि नाथ ! मर्त्यो, नूनं गुणान् ग-
 णयितुं न तव क्षमेत ॥ कल्पांत-
 वांतपयसःप्रकटोऽपि यस्मा-न्मी-
 येत केन जलधेर्ननु रत्नराशिः
 ॥४॥ अच्युद्यतोऽस्मि तव नाथ !
 जप्ताशयोऽपि, कर्तुं स्तवं लसद-
 रंख्यगुणकरस्य ॥ बालोऽपि
 किं न निजबाहुयुगं वितत्य, वि-

सस्कृत पद कहु. वली एक वसत गुरुमहाराजने कहुं के, आ वधा प्रा
 कृत सिद्धातोने हु सस्कृत वनावु. त्यारे गुरुए कहु, बाल, स्त्री, मद
 मूर्ख एवा चारित्रनी इच्छावाळा भव्य जीवोना हितार्थे तत्त्वज्ञ
 पुरुषोए सर्व सिद्धात प्राकृत भाषामा रख्या छे. माटे आ रीते
 वोळवार्थी तमने प्रायश्चित लाग्यु. एम कही गुरुए तेमने गच्छ वहार
 कर्या. पछी सवे गुरुश्रीने विनति करी के, आ महाप्रभावक छे,

स्तीर्णतां कथयति स्वधियांबुरा-
 शः ॥५॥ ये योगिनामपि न यां-
 ति गुणास्तवेशः!, वक्तुं कथं ज्ञव-
 ति तेषु ममावकाशः ॥ जाता
 तदेवमसमीक्षितकारितेयं, जल्पं-
 ति वा निजगिरा ननु पक्षिणोऽ-
 पि ॥ ६ ॥ आस्तामचित्यमहिमा
 जिन! संस्तवस्ते, नामापि पाति

माटे गच्छ बहार करवा योग्य नहीं. एवा सवना आग्रहथी गुरुए
 कह्यु के, अहार राजाओने प्रतिबोध करी जो ते जैन करशे, तो
 तेने गच्छमा लटशु तेथी सिद्धसेनजी उज्जयिनीमा गया. त्या
 विरुमराजा घोडा खेलाववा जतो हतो. तेणे मार्गे जता सिद्धसेन
 आचार्यने पूछ्यु के, तमे कोण छो ? आचार्ये कह्यु के, हु सर्वज्ञ
 पुत्र छु तेथी राजाए मनमा नमस्कार कर्यो, एटले आचार्ये धर्म-

ज्वतो ज्वतो जगंति ॥ तीव्रात-
 पोपहतपांथजनान्निदाधे, प्रीणा-
 ति पद्मसरसः सरसोऽनिलोऽपि
 ॥७॥ हृदत्तिनि त्वयि विन्नो! शि-
 थिलीज्वन्ति, जंतोः कृणेन नि-
 विम्ना अपि कर्मबंधाः । सद्यो चुजं-
 गममया इव मध्यज्ञाग-मच्या-
 गते वनशिखंभिनि चंदनस्य ॥७॥

लाभ आप्यो. राजाए पूछ्यु के, कोने र्भलाभ आपो छे ? आ-
 चार्ये कह्यु के, जेणे मनथी नमस्कार कर्यो तेने आथी राजाए
 राजी थड करोड सोनैया आपवा माड्या ते आचार्ये नहिं छेता
 धर्मकार्यमा वपराव्या. वळी एक श्रवत चारश्लोक लद् आचार्य
 राजद्वारे गया. त्या राजाने छडीदार द्वारा पूछाव्यु के, तमने
 मळवामाटे एक भिक्षु चार श्लोक लद्ने आव्यो छे, ते आवे के

મુચ્ચંત એવ મનુજાઃ સહસા જિ-
 નેંદ્ર!, ગૌંદૈરુપદ્વશતૈસ્ત્વયિ વી-
 દ્ધિતેઽપિ ॥ ગોસ્વામિનિ સ્ફુરિતતે-
 જસિ દૃષ્ટમાત્રે, ચૌરૈરિવાશુ પશ-
 વઃ પ્રપલાયમાનેઃ ॥ એ ॥ ત્વં
 તારકો જિન! કથં જ્ઞવિનાં ત એવ,
 ત્વામુઘ્રંહંતિ હૃદયેન, યદુત્તરંતઃ ॥
 યદ્વા દૃતિસ્તરતિ યજ્ઞલમેષ નૂન-

જાય? ત્યારે રાજાએ કહેરાવ્યું કે, દશ છાંચ સોના મહોર અને ચૌદ
 શાસન સવધો લેખ આપો, ચાર શ્લોક જેના હાથમા છે, તે આવે અય-
 વા જાય. ત્યાર પછી રાજા પાસે જઈ અનુક્રમે ચાર શ્લોક કહ્યા. રા-
 જાએ ખુશી થઈ અનુક્રમે એકેક દિશાનું રાજ્ય આપવાનો સંકલ્પ
 કર્યો, પરંતુ આચાર્યે તે નહિ લેતા ‘હું જ્યારે આવું, ત્યારે મા-
 રો ધર્મોપદેશ સાંભળાવો.’ એટલું જ માગી લીધું. ત્યાર વાદ એક

ज्वतो ज्वतो जगंति ॥ तीव्रात-
 पोपहतपांथजनान्निदाधे, प्रीणा-
 ति पद्मसरसः सरसोऽनिलोऽपि
 ॥७॥ हृदत्तिनि त्वयि विन्नो! शि-
 थिलीज्वन्ति, जंतोः क्षणेन नि-
 विम्ना अपि कर्मबंधाः । सद्यो चुजं-
 गसमया इव मध्यन्ताग-मज्ज्या-
 गते वनशिखंस्मिनि चंदनस्य ॥७॥

लाभ आप्यो. राजाए पूछ्यु के, कोने वर्मलाभ आपो छो ? आ-
 चार्ये कह्यु के, जेणे मनथी नमस्कार कर्यो तेने आथी राजाए
 राजी थड करोड सोनैया आपवा माझ्या ते आचार्ये नहिं लेता
 धर्मकार्यमा वपराव्या. वळी एक प्रखत चारश्लोक लइ आचार्य
 राजद्वारे गया. त्या राजाने छडीदार द्वारा पूछाव्यु के, तमने
 मळवामाटे एक भिक्षु चार श्लोक लइने आव्यो छे, ते आवे के

मुच्यंत एव मनुजाः सहसा जि-
 नैः।, रौद्रेरुपध्वशतैस्त्वयि वी-
 हितेऽपि ॥ गोस्वामिनि स्फुरितते-
 जसि दृष्टमात्रे, चौरैरिवाशु पश-
 वः प्रपलायमानेः ॥ ए ॥ त्वं
 तारको जिन! कथं जविनां त एव,
 त्वामुद्धरन्ति हृदयेन, यदुत्तरंतः ॥
 यद्वा दृतिस्तरति यज्जलमेष नून-

जाय? त्यारे राजाए कहेराव्यु के, दश लाख सोना महोर अने चौद
 शासन सब गो लेख आपो, चार श्लोक जेना हाथमा छे, ते आवे अय-
 वा जाय. त्यार पछी राजा पासे जइ अनुक्रमे चार श्लोक कथा. रा-
 जाए खुशी थइ अनुक्रमे एकेक दिशानु राज्य आपवानो सकल्प
 कर्यो, परन्तु आचार्ये ते नहिं लेतां 'हु ज्यारे आयु, त्यारे मा-
 रो धर्मोपदेश साभलावो.' एटलुज मागी लीधु. त्यार गद एक

भंतर्गतस्य मरुतः स किलानु-
 ज्ञावः ॥१०॥ यस्मिन् हरप्रभृत-
 योऽपि हतप्रज्ञावाः, सोऽपि त्व-
 या रतिपतिः क्षपितः क्षणेन ॥
 विध्यापिता हुतजुजः पयसाथ
 येन, पीतं न किं तदपि दुर्द्धरवा-
 म्भवेन ॥ ११ ॥ स्वाभिन्ननदपग-
 रिमाणमपि प्रपन्ना-स्त्वां जंतवः

वखत ते आचार्य महाकाळना मद्रिमा शिवपिडिका चपर पग राखी
 मुता लोकोए उठाळ्या छता उळ्या नहिं. तेथी लोकोए ते वात
 राजाने जणावी. राजाए बलात्कारे काढी मूकवा फरमाव्यु राजा-
 ना माणसो आचार्य नहिं उठता चाबुकना प्रहार करवा लाग्या.
 परंतु ते प्रहार तेमने नहिं लागता अतःपुरमा राजानी राणीयोने
 लागवा माळ्या. अति कोलाहल थवाथी राजा आश्चर्य पामी

कथमहो! तद्दये दधानाः ॥ ज-
 न्मोदधिं लघु तरंत्यति लाघवेनं,
 चिंत्यो न हंत! महतां यदिवा प्र-
 ज्ञावः ॥ १९ ॥ क्रोधस्त्वया यदि
 विज्ञो! प्रथमं निरस्तो, ध्वस्तास्त-
 दा वत कथं किल कर्मचौराः ॥
 प्लोषत्यमुत्र यदिवा शिशिरापि

महाकालना मंदिरमा आव्यो. त्या आचार्यने ओळख्या, अने पूछ्यु
 के, महादेव पूज्य छे, छता तेना माथा उपर पग केम मूक्या ? आ-
 चार्ये कह्यु के, महादेव तो बीजाज छे, के जेनी हु स्तुति करीश
 ते तमे सावध पणे साभळो. एम कही आ कल्याणमंदिरस्तोत्र करवा
 माइयु. तेनो अग्यारमो श्लोक बोलता पृथ्वीरूप थयो, धूमाढो निकळ्यो
 अने शिवलिंगमाथी धरणेंद्रसहित पार्श्वनाथ प्रभुनी तेजस्वी प्रति-
 मा प्रगट थइ पछी आचार्ये स्तोत्र पूरु करी कह्यु के, अहिं भद्र शेट
 अने भद्रा शेठाणीना पुत्र अवतिसुकुमाळना पुत्र महाकाळे पोताना

लोके, नीलद्रुमाणि विषिनानि
 न किं हिमानी ॥ १३ ॥ त्वां योगि-
 नो जिन सदा परमात्मरूप, -म-
 न्वेपयन्ति तद्दयांबुजकोशदेशे ॥
 पूतस्य निर्मलरुचेर्यद्विवा किम-
 न्य-दक्षस्य संच्रवि पदं ननुकर्णि-

पिताना नलिनोगुल्म विमानमा जतो वग्वते काउस्सग्गना स्थानमा
 (भरतेश्वर बाहुवलि वृत्तिना भापातरमा अवतिमुकुमालनी कयामा-अ-
 वतिमुकुमालना मातापिताए) महाकाल नामे भव्य प्रासाद करावी
 श्रीपार्श्वप्रभुनो स्थापना करावी दती. तयार पछी केटलेक काळे मि-
 थ्यादृष्टिओए ते प्रतिमाने गुप्त करो महादेवनु लिंग पधराव्यु ते ह-
 मणा मारी स्तुतिवडे पार्श्वप्रभु प्रगट थया छे ते साभळी राजाए हर्ष
 पामी मदिरना खर्च माटे सो गाम आप्या, अने पोते समकित अगी-
 कार कर्यु पछी आचार्ये विक्रमना अनुयायी अद्वार राजाने प्रतिबो-
 ध्या, तेथी गुरुए पण तेमने पाछा गच्छमा लीधा. तयार पछी
 सिद्धसेन जेवा बीजा कोइ कवि थया नयो.

कायाः ॥१४॥ ध्यानाज्जिनेश ज्ञ-
वतो ज्ञविनः क्षणेन, देहं विहाय
परमात्मदशां व्रजन्ति ॥ तीव्रान-
लाहुपलज्ञावमपास्य लोके, चा-
मीकरत्वमचिरादिव धातुज्जेदाः

॥ १५ ॥ अंतः सदैव जिन यस्य
विज्ञाव्यसे त्वं, ज्ञव्यैः कथं तद-
पि नाशयसे शरीरम् ॥ एतत्स्वरू-
पमथ मध्यविवर्तिनो हि, यद्वि-
ग्रहं प्रशमयन्ति महानुज्ञावाः ॥

॥ १६ ॥ आत्मा मनीषिन्निरयं

त्वदन्नेदध्या, ध्यातो जिनेन्द्र!
 ज्वतीह ज्वत्प्रज्ञावः ॥ पानीय-
 मप्यमृतमित्यनुचिंत्यमानं, किं
 नाम नो विपविकारमपाकरोति?
 ॥ १७ ॥ त्वामेव वीततमसं परवा-
 दिनोऽपि, नूनं विज्ञो! हरिहरादि-
 धिया प्रपन्नाः ॥ किं काचकामलि-
 जिरीश सितोऽपि शंखो, नो गृह्यते
 विविधवर्णविपर्ययेण ॥ १८ ॥ ध-
 र्मोपदेशसमये सविधानुज्ञावा-
 दास्तां जनो ज्वति ते तरुरप्य-

शोकः ॥ अञ्जयुज्जते दिनपतौ स-
 महीरुहोऽपि, किं वा विबोधमुप-
 याति न जीवलोकः ॥ १९ ॥ चि-
 त्रं विज्ञो ! कथमवाङ्मुखवृंतमेव,
 विष्वक् पतत्यविरला सुरपुष्पवृ-
 ष्टिः ॥ त्वज्जोचरे सुमनसां यदि-
 वामुनीश ! गह्वंति नूनमध एव हि
 बंधनानि ॥ २० ॥ स्थाने गञ्जी-
 रहृदयोदधिसंज्ञवायाः, पीयूषतां
 तव गिरः समुदीरयन्ति ॥ पीत्वा
 यतः परमसंमदसंगन्नाजो, ज्ञ-

व्या व्रजंति तरसाप्यजरामरत्वम्
 ॥ ५१ ॥ स्वामिन् सुदूरमवनम्य
 समुत्पतंतो, मन्ये वदंति शुचयः
 सुरचामरौघाः ॥ येऽस्मै नतिं वि-
 दधते मुनिपुंगवाय, ते नूनमू-
 र्ध्वगतयः खलुशुद्धजावाः ॥ ५२ ॥
 श्यामं गङ्गीरगिरमुज्ज्वलहेमरत्न-
 सिंहासनस्थमिह न्नव्यशिखं-
 फ्निनस्त्वाम् ॥ आलोकयंति रत्न-
 सेन नदंतमुच्चैःश्रामीकरादिशि-
 रसीव नवांबुवाहम् ॥ ५३ ॥ उद्ग-

ह्यता तव शितिद्युतिमंरुद्रेण, लु-
 सद्दहविरशोकतरुर्बन्धूव ॥ सा-
 न्निध्यतोऽपि यदिवा तव वीतरा-
 ग! नीरागतां व्रजति को न सचे-
 तनोऽपि ॥५४॥ ज्ञो ज्ञोः! प्रमादम-
 वधूय ज्ञजध्वमेन-मागत्य नि-
 र्वृतिपुरीं प्रति सार्थवाहम् ॥ एतन्नि-
 वेदयति देव! जगत्रयाय, मन्ये न-
 दन्नज्जिनन्नः सुरडुंडुज्जिस्ते ॥५५॥
 उद्योतितेषु ज्वता ज्वनेषु नाश!
 तारान्वितो विधुरयं विहताधि-

कारः ॥ मुक्ताकलापकलितोद्भृ-
 तातपत्र-व्याजात्रिधा धृततनुध्रु-
 वमभ्युपेतः ॥ ९६ ॥ स्वेन प्रपूरित-
 जगत्रयपिंक्षितेन, कांतिप्रतापय-
 शसामिव संचयेन ॥ माणिक्यहे-
 मरजतप्रविनिर्मितेन, सालत्रयेण
 जगवन्नजितो विज्ञासि ॥ ९७ ॥
 दिव्यस्त्रजो जिन! नमन्निदशाधि-
 पाना-मुत्सृज्य रत्नरचितानपि
 मौलिवंधान् ॥ पादौ श्रयंति जव-
 तो यदिवा परत्र, त्वत्संगमे सुम-

नसो न रमंत एव ॥१८॥ त्वं ना-
 थ! जन्मजलधेर्विपराद्धमुखोऽपि-
 यत्तारयस्यसुमतो निजपृष्ठल-
 ग्मान् ॥ युक्तं हि पार्थिवनिपस्य स-
 तस्तवैव, चित्रं विज्ञो यदसि क-
 र्मविपाकशून्यः ॥ १९ ॥ विश्वेश्व-
 रोऽपि जनपालक दुर्गतस्त्वं, किं
 'वाह्यप्रकृतिरप्यलिपिस्त्वमीश ॥
 अज्ञानवत्यपि सदैव कथंचि-
 देव, ज्ञानं त्वयि स्फुरति विश्व-
 विकाशहेतुः ॥ ३० ॥ प्राग्ज्ञारसं-

ऋतनन्नांसि रजांसि रोषा-दुष्ठा-
 पितानि कमठेन शठेन यानि ॥
 गयापि तैस्तव न नाथ हता ह-
 ताशो, ग्रस्तस्त्वमीजिरयमेव परं
 दुरात्मा ॥ ३१ ॥ यद्गजार्द्धजर्तर्ध-
 नौघमदञ्चन्नीमं, भ्रश्यत्तस्मिन्मु-
 सल्लमांसलघोरधारम् ॥ दैत्ये-
 न मुक्तमथ दुस्तरवारि दध्रे,
 तेनैव तस्य जिन! दुस्तरवारिकृ-
 त्यम् ॥ ३२ ॥ ध्वस्तोर्ध्वकेशविकृ-
 ताकृतिमर्त्यमुंरु,--प्रालंबञ्चद्वय-

दवक्रविनिर्यदग्निः ॥ प्रेतव्रजः प्र-
 ति ज्ञवंतमपीरितो यः, सोऽस्या-
 ऽन्नवत्प्रतिज्ञवं ज्ञवदुःखहेतुः ॥
 ॥३३॥ धन्यास्त एव ज्ञुवनाधिप ये
 त्रिसंध्य-माराधयन्ति विधिवद्विधु-
 तान्यकृत्याः ॥ ज्ञक्त्योद्धसत्पुत्र
 कपद्धमलदेहदेशाः, पादद्वयं तव
 विज्ञो ज्ञुवि जन्मज्ञाजः ॥ ३४ ॥
 अस्मिन्नपारज्ञववारिनिधौ मु-
 नीश, मन्ये न मे श्रवणगोचरतां
 गतोऽसि ॥ आकर्णिते तु तव गो-

त्रपवित्रमंत्रे, किं वा विपद्भिपध-
 री सविधं समेति? ॥३५॥ जन्मां-
 तरेऽपि तव पादयुगं न देव, मन्ये
 मया महितमीहितदानदक्षम् ॥
 तेनेह जन्मनि मुनीश पराज्जवा-
 नां, जातो निकेतनमहं मथिता-
 शयानाम् ॥३६॥ नूनं न मोहति-
 मिरावृतलोचनेन, पूर्वं विज्ञो स-
 कृदपि प्रविलोकितोऽसि ॥ मर्मा-
 विधो विधुरयंति हि मामनर्थाः,
 प्रोद्यत्प्रबंधगतयः कथमन्यथैते

॥ ३७ ॥ आकर्णितोऽपि महितोऽ-
 पि निरीक्षितोऽपि, नूनं न चेतसि
 मया विधृतोऽसि ज्ञक्त्या ॥ जा-
 तोऽस्मि तेन जनबांधव! दुःख-
 पात्रं, यस्मात्क्रियाः प्रतिफलंति
 न ज्ञावशून्याः ॥ ३८ ॥ त्वं ना-
 थ! दुःखिजनवत्सल! हे शरण्य!
 कारुण्यपुण्यवसते! वशिनां वरे-
 ण्य! ॥ ज्ञक्त्या नते मयि महेश!
 दयां विधाय, दुःखांकुरोदलनत-
 त्परतां विधेहि ॥ ३९ ॥ निःसं-

ख्यसारशरणं शरणं शरण्य-
 मासाद्य सादितरिपूप्रथितावदात-
 म् ॥ त्वत्पादपंकजमपि प्रणिधा-
 नबंध्यो, वध्योऽस्मि चेद्भुवनपा-
 वन! हा! हतोऽस्मि ॥ ४० ॥ देवै-
 ष्वंध्य! विदिताखिलवस्तुसार! सं-
 सारतारक! विज्ञो! भुवनधिनाथ! ॥
 त्रायस्व देव! करुणाहृद! मां पु-
 नीहि, सीदंतमद्य ज्ञयदव्यस-
 नांबुराशेः ॥ ४१ ॥ यद्यस्ति नाथ!
 ज्ञवदंघ्रिसरोरुहाणां, ज्ञत्तेः फ-

लं किमपि संततिसंचितायाः ॥
 तन्मे त्वदेकशरणस्य शरण्य !
 नूयाः, स्वामी त्वमेव नुवनेऽत्र
 न्नावांतरेऽपि ॥४२॥ इहं समाहित-
 धियो विधिवज्जिनेन्द्र, सांद्रोद्धस-
 त्पुलककंचुकितांगज्जागाः ॥ त्व-
 द्विंबनिर्मलमुखांबुजबद्धलक्ष्या, ये
 संस्तवं तव विज्ञो रचयंति नव्याः
 ॥ ४३ ॥ जननयनकुमुदचंद्र-
 प्रज्ञास्वराः स्वर्गसंपदो नुक्त्वा ॥
 ते विगलितमलनिचया, अचि-

રાન્મોહં પ્રપદ્યંતે ॥ યુગ્મમ્ ॥૪૪॥

॥ इति श्रीकल्याणमंदिरनामकं
अष्टमं स्मरणम् ॥ ८ ॥

॥ अथ^१ वृद्धांतिस्तवनामकं नवमं
स्मरणं प्रारब्धते ॥

॥ જો જો જવ્યાઃ શૃણુત વ-
ચનં પ્રસ્તુતં સર્વમેતદ્, યે યાત્રા-
યાં ત્રિજીવનગુરોરાર્હતા! જક્તિજ્ઞા-
જઃ ॥ તેષાં શાંતિર્જવતુ જવતામ-

આ મોટી શાંતિના કર્તાએ ગ્રંથને વિષે પોતાનું નામ જણાવ્યું નથી. તોપણ ‘અહ તિથ્યરમાયા સિવાદેવી’ એ ગાથાની ટીકા લખતા ટીકાકાર શ્રીહર્ષકીર્તિસૂરિ કહે છે કે, શિવાદેવી માતાએ દેવોપણનાં અવસ્થામાં આ શાંતિ રચી છે. દાલમાં વાદિવેતાલ શાંતિસૂરિની આ કૃતિ છે એમ મનાય છે. ઇન્દ્રાદિક દેવો પ્રભુના જન્મકલ્યાણક વચ્ચે જે પ્રકારે ભક્તિ કરે છે, તે પ્રમાણે આપણે પણ પ્રભુની ભક્તિ (સ્નાત્ર મહોત્સવરૂપે) કરવી જોઈએ. એ વગેરે દ્વિકીકત આ સ્તરમાં આવે છે ॥

हृदादिप्रज्ञावा---दारोग्यश्रीधृति-
 मतिकरी क्लेशविध्वंसहेतुः ॥ १ ॥
 ॥ गद्यं ॥ ज्ञो ज्ञो ज्ञव्यलोकाः इह
 हि ज्ञरतैरावतविदेहसंज्ञवानां
 समस्ततीर्थकृतां जन्मन्यासनप्र-
 कंपानंतरमवधिना विज्ञाय सौध-
 र्माधिपतिः सुघोषाधंष्ट्रप्राद्वज्र-
 नंतरं सकलसुरासुरैर्दैः सह समा-
 गत्य सविनयमर्हद्भ्रदारकं गृही-
 त्वा गत्वा कनकाद्रिशृंगे विहित-
 जन्मान्निषेकः शान्तिमुद्घोषय-

ति, यथा ततोऽहं कृतानुकारमिति
 कृत्वा महाजनो येन गतः स पंथाः
 इति न्नव्यजनैः सह समेत्य स्ना-
 त्रपीठे स्नात्रं विधाय शांतिमुद्घो-
 पयामि, तत्पूजायात्रास्नात्रादिम-
 होत्सवानंतरमिति कृत्वा कर्णं द-
 त्वा निशम्यतां निशम्यतां स्वाहा
 ॐ पुण्याहं पुण्याहं प्रीयंतां प्रीयंतां
 न्नगवंतोऽर्हतः सर्वज्ञाः सर्वदर्शि-
 नस्त्रिलोकनाथास्त्रिलोकमहिता-
 स्त्रिलोकपूज्यास्त्रिलोकेश्वरास्त्रि-

लोकोद्योतकराः ॥ ॐ रुषन्न-अ-
 जित-संज्ञव-अग्निनन्दन-सुमति-
 पद्मप्रज्ञ-सुपार्श्व-चन्द्रप्रज्ञ-सुविधि-
 शीतल-श्रेयांस-वासुपूज्य-विम-
 ल-अनन्त-धर्म-शांति-कुंथु-अर-
 मद्धि-मुनिसुव्रत-नमि-नेमि-पा-
 र्श्व-वर्द्धमानांता जिनाः शांताः
 शांतिकरा ज्ञवन्तु स्वाहा ॥ ॐ मु-
 नयो मुनिप्रवरा रिपुविजयदुर्नि-
 द्दकांतारेषु दुर्गमार्गेषु रक्षन्तु वो
 नित्यं स्वाहा ॥ ॐ ह्रीं श्रीं धृति-

मतिकीर्त्तिकांतिबुद्धिलक्ष्मीमेधा-
 विद्यासाधनप्रवेशननिवेशनेषु सु-
 गृहीतनामानो जयंतु ते जिनेन्द्राः॥
 ॐ रोहिणी-प्रज्ञप्ति-वज्रशृङ्खला-व-
 ज्रांकुशी-अप्रतिचक्रा-पुरुषदत्ता-
 काली-महाकाली-गौरी-गांधारी-
 सर्वास्त्रामहाज्वाला-मानवी-वै-
 रुद्ध्या-अबुद्धा-मानसी-महामा-
 नसी-षोडशविद्यादेव्यो रक्षंतु वो
 नित्यं स्वाहा ॥ ॐ आचार्योपा-
 ध्यायप्रभृतिचातुर्वर्णस्य श्रीश्र-

मणसंघस्य शांतिर्नवतु तुष्टिर्न-
 वतु पुष्टिर्नवतु ॥ ॐ ग्रहाश्वंघ्र-
 सूर्यांगारकबुधबृहस्पतिशुक्रशनै-
 श्वरराहुकेतुसहिताः सलोकपालाः
 सोमयमवरुणकुबेरवासवादित्य-
 स्कंदविनायकोपेता ये चान्येऽपि
 ग्रामनगरक्षेत्रदेवतादयस्ते सर्वे प्री-
 यंतां प्रीयंतां, अक्षीणकोशको-
 ष्ठागारा नरपतयश्च न्नवंतु स्वाहा
 ॥ ॐ पुत्र मित्र भ्रातृ कलत्र सुहृत्
 स्वजन संबंधि बंधुवर्गसहिता नित्यं

चामोदप्रमोदकारिणः अस्मिँश्च
 'जूमंरुलायतननिवासिसाधुसा-
 ध्वोश्रावकश्राविकाणां रोगोपस-
 र्गव्याधिदुःखदुर्निदोर्मनस्योप-
 शमनाय शांतिर्नवतु ॥ ॐ तुष्टिपु-
 ष्टिरुद्धिवृद्धिमांगव्योत्सवाः सदा
 प्रादुर्नूतानि पापानि शाम्यंतु दु-
 रितानि ॥ शत्रवः पराङ्मुखा न्नवं-
 तु स्वाहा ॥ श्रीमते शांतिनाथा-
 य, नमः शांतिविधायिने ॥ त्रै-
 लोक्ष्यस्यामराधीश--मुकुटान्य-

चिंतांघ्रये ॥ १ ॥ शांतिः शांति-
 करः श्रीमान्, शांतिं दिशतु मे
 गुरुः ॥ शांतिरेव सदा तेषां, येषां
 शांतिर्गृहे गृहे ॥ २ ॥ उन्मृष्ट-
 रिष्टदुष्ट--ग्रहगतिदुःस्वप्नदुर्निमि-
 त्तादि ॥ संपादितहितसंप,--न्ना-
 मग्रहणं जयति शांतेः ॥ ३ ॥
 श्रीसंघजगज्जनपद--राजाधिपरा-
 जसन्निवेशानाम् ॥ गोष्ठिकपुर-
 मुख्यानां, व्याहरणैर्व्याहरेष्वां-
 तिम् ॥ ४ ॥ श्रीश्रमणसंघस्य शां-

तिर्न्वतु, श्रीजनपदानां शांतिर्न्व-
 वतु, श्रीराजाधिपानां शांतिर्न्वतु,
 श्रीराजसन्निवेशानां शांतिर्न्वतु,
 श्रीगोष्ठिकानां शांतिर्न्वतु, श्री-
 पौरमुख्याणां शांतिर्न्वतु, श्रीपौर-
 जनस्य शांतिर्न्वतु, ॥ श्रीब्रह्म-
 लोकस्य शांतिर्न्वतु, ॐ स्वाहा
 ॐ स्वाहा ॐ श्रीपार्श्वनाथाय स्वा-
 हा ॥ एषा शांतिः प्रतिष्ठायात्रा-
 स्नात्राद्यवसानेषु शांतिकलशं गृ-
 हीत्वा कुंकुमचंदनकर्पूरागरुधूप-

वासकुसुमांजलिसमेतः स्नात्रच-
 तुष्किकायां श्रीसंघसमेतः शुचि-
 शुचिवपुःपुष्पवस्त्रचंदनान्नरणांलं-
 कृतः पुष्पमालां कंठे कृत्वा शां-
 तिमुद्घोषयित्वा शांतिपानीयं
 मस्तके दातव्यमिति ॥ नृत्यंति
 नृत्यं मणिपुष्पवर्षं, सृजंति गायं-
 ति च मंगलानि ॥ स्तोत्राणि गो-
 त्राणि पठंति मंत्रान्, कट्याण-
 नाजो हि जिनान्निषेके ॥ १ ॥
 शिवमस्तु सर्वजगतः, पिरहतनि-

रता न्नवंतु न्नूतगणाः ॥ दोषाः
 प्रयांतु नाशं, सर्वत्र सुखीन्नवंतु
 लोकाः ॥ २ ॥ अहं तिष्ठयर-
 माया, सिवा देवी तुह्य नयरनि-
 वासिनी ॥ अम्ह सिवं तुह्य सिवं,
 असिवोवसमं सिवं न्नवतु स्वाहा
 ॥ ३ ॥ उपसर्गाः क्षयं यांति, वि-
 द्यंते विघ्नवह्नयः ॥ मनः प्रसन्नता-
 मेति, पुज्यमाने जिनेश्वरे ॥ ४ ॥
 सर्वमंगलमांगद्वयं, सर्वकल्याण-
 कारणम् ॥ प्रधानं सर्वधर्माणां,

जैनं जयति शासनम् ॥ ५ ॥

इति बृहज्जांतिनामकं नवमं स्मरणं

समाप्तम् ॥ ९ ॥

॥ अथ श्रीजडबाहुस्वामिविरचिता ग्रहशांतिः ॥

॥ प्रारब्धते ॥

॥ जगद्गुरुं नमस्कृत्य, श्रुत्वा

सद्गुरुज्ञापितम् ॥ ग्रहशांतिं प्रव-

क्ष्यामि, लोकानां सुखहेतवे ॥

॥ १ ॥ जिनेन्द्रैः खेचरा इत्याः, पू-

जनीया विधिक्रमात् ॥ पुष्पैर्विले-

पनैर्धूपैर्नैवेद्यैस्तुष्टिहेतवे ॥ २ ॥

पद्मप्रज्ञस्य मार्तण्ड-श्चन्द्रश्चन्द्र-

प्रज्ञस्य च ॥ वासुपूज्ये नूमिपु-
 त्रो, बुधोऽप्यष्टजिनेषु च ॥ ३ ॥
 विमलानंतधर्माः, शांतिः कुंथु-
 र्नमिस्तथा ॥ वर्धमानस्तथैतेपां,
 पादपद्मे बुधं न्यसेत् ॥ ४ ॥ रूप-
 ज्ञाजितसुपार्श्वा-श्चाग्निनंदनशी-
 तलो ॥ सुमतिः संज्ञवस्वामी, श्रे-
 यांसश्चैषु गीष्पतिः ॥ ५ ॥ सुविधेः
 कथितः शुक्रः सुव्रतस्य शनैश्च-
 रः ॥ नेमिनाथे ज्ञवेष्टाहुः केतुः
 श्रीमह्निपार्श्वयोः ॥ ६ ॥ जनाँल्ल-

मे च राशौ च, यदा पीमंति खे-
चराः ॥ तदा संपूजयेद्दीमान्, खे-
चरैः सहिताञ्जिनान् ॥ ७ ॥

॥ अथ नवग्रहपूजा ॥

॥ पद्मप्रज्ञजिनेन्द्रस्य, नामो-
च्चारणे नमस्कर! ॥ शांतिं तुष्टिं च
पुष्टिं च, रक्षां कुरु कुरु श्रियम् ॥
॥ ८ ॥ इति श्रीसूर्यपूजा ॥ चन्द्र-
प्रज्ञजिनेन्द्रस्य, नाम्ना ताराग-
णाधिप! ॥ प्रसन्नो नव शांतिं च, र-
क्षांकुरु जयं ध्रुवम् ॥ ए॥ इति श्री-

चंद्रपूजा ॥ सर्वदा वासुपूज्यस्य,
 नाम्ना शांतिं जयश्रियं ॥ रक्षां कु-
 रु धरासूनो!, अशुन्नोऽपि शुन्नो
 न्नव ॥ १० ॥ इति श्रीन्नौमपूजा ॥
 विमलानंतधर्मारः, शांतिः कुंथु-
 र्नमिस्तथा ॥ महावीरश्च तन्नाम्ना,
 शुन्नो न्नूयाः सदा बुध! ॥ ११ ॥
 इति श्रीबुधपूजा ॥ रुपन्नाजितसु-
 पार्श्वा, -श्चात्तिनंदनशीतलौ ॥ सु-
 मतिः संन्नवस्वामी, श्रेयांसश्चजि-
 नोत्तमः ॥ १२ ॥ एतत्तीर्थकृतां ना-

म्ना, पूज्योऽशुन्नः शुन्नो ज्ञव ॥ शां-
 तिं तुष्टिं च पुष्टिं च, कुरु देवगणा-
 र्चित! ॥ १३ ॥ इति श्रीगुरुपूजा ॥
 पुष्पदंतजिनेन्द्रस्य, नाम्ना दैत्य-
 गणार्चित! ॥ प्रसन्नो ज्ञव शांतिं
 च, रक्षां कुरु कुरु श्रियम् ॥ १४ ॥
 इति श्रीशुक्रपूजा ॥ श्रीसुव्रतजिने-
 द्रस्य, नाम्ना सूर्यांगसंज्ञव! ॥ प्रस-
 न्नो ज्ञव शांतिं च, रक्षांकुरु कुरु
 श्रियम् ॥ १५ ॥ इति श्रीशनैश्चरपू-
 जा ॥ श्रीनेमिनाथतीर्थेश--नाम-

तः सिंहिकासुत! ॥ प्रसन्नो नवशां-
 तिं च, रक्षां कुरुकुरु श्रियम् ॥ १६ ॥
 इति श्रीराहुपूजा ॥ राहोः सप्तमरा-
 शिस्थः, नाम्ना श्रीमद्विपार्श्वयोः,
 प्रसन्नो नव केतो! त्वं, कुरु शांतिं
 जयश्रियम् ॥ १७ ॥ इति श्रीकेतु-
 पूजा ॥ इति नष्टित्वा स्वस्ववर्ण-
 कुसुमांजलिप्रक्षेपेण जिनग्रहाणां
 पूजा कार्या ॥ तेन सर्वपीमायाः
 शांतिर्भवति ॥ अथ सर्वेषां वा ग्रहा-
 णामेकदा पीमायामयं विधिः ॥ न-

वकोष्टकमालेख्यं, मंमलं चतुरस्र-
 कम् ॥ ग्रहास्तत्र प्रतिष्ठाप्या, व-
 द्यमाणाः क्रमेण तु ॥१८॥ मध्ये
 हि ज्ञास्करः स्थाप्यः, पूर्वदक्षिणतः
 शशी॥दक्षिणास्यां धरासूनु,-बुधः
 पूर्वोत्तरेण च ॥१९॥ उत्तरस्यां सु-
 राचार्यः, पूर्वस्यां जृगुनंदनः॥पश्चि-
 मायां शनिः स्थाप्यो, राहुर्दक्षिण-
 पश्चिमे॥२०॥ पश्चिमोत्तरतः केतु,-
 रिति स्थाप्याः क्रमाद् ग्रहाः ॥ पदे
 स्थालेऽथवाग्नेय्यां, ईशान्यां तु

तः सिंहिकासुत! ॥ प्रसन्नो ज्ञवशां-
 तिं च, रक्षां कुरुकुरु श्रियम् ॥ १६ ॥
 इति श्रीराहुपूजा ॥ राहोः सप्तमरा-
 शिस्थः, नाम्ना श्रीमद्विपार्श्वयोः,
 प्रसन्नो ज्ञव केतो! त्वं, कुरु शांतिं
 जयश्रियम् ॥ १७ ॥ इति श्रीकेतु-
 पूजा ॥ इति ज्ञप्तिं स्तुत्वा स्वस्ववर्ण-
 कुसुमांजलिप्रक्षेपेण जिनग्रहाणां
 पूजा कार्या ॥ तेन सर्वपीमायाः
 शांतिर्भवति ॥ अथ सर्वेषां वा ग्रहा-
 णामेकदा पीमायामयं विधिः ॥ न-

वकोष्ठकमालेख्यं, मंजुलं चतुरस्र-
 कम् ॥ ग्रहास्तत्र प्रतिष्ठाप्या, व-
 द्यमाणाः क्रमेण तु ॥१८॥ मध्ये
 हि ज्ञास्करः स्थाप्यः, पूर्वदक्षिणतः
 शशी॥दक्षिणास्यां धरासूनु,-बुधः
 पूर्वोत्तरेण च ॥१९॥ उत्तरस्यां सु-
 राचार्यः, पूर्वस्यां नृगुनन्दनः॥पश्चि-
 मायां शनिः स्थाप्यो, राहुर्दक्षिण-
 पश्चिमे॥२०॥ पश्चिमोत्तरतः केतु-
 रिति स्थाप्याः क्रमाद् ग्रहाः ॥ पदे
 स्थालेऽथवाग्नेय्यां, ईशान्यां तु

सदा बुधैः॥५१॥आर्या॥आदित्य-
 सोममंगल,-बुधगुरुशुक्राः शनैश्च-
 रोराहुः॥केतुप्रमुखाः खेटा, जिनप-
 तिपुरतोऽवतिष्ठन्तु ॥५२॥ इति न-
 णित्वा पंचवर्णकुसुमांजलिह्वेषश्च
 जिनपूजा च कार्या ॥ पुष्पगंधादि-
 न्निर्धूपै,-नैवेद्यैः फलसंयुतेः ॥ वर्ण-
 सदृशदानैश्च, वस्त्रैश्च दक्षिणामितैः
 ॥ ५३ ॥ जिननामकृतोच्चार, दे-
 शनक्षत्रवर्णकैः ॥ पूजिताः संस्तु-
 ता नक्त्या, ग्रहाः संतु सुखावहाः

॥१४॥ जिनानामग्रतः स्थित्वा,
 ग्रहाणां शांतिहेतवे ॥ नमस्कार-
 शतं ज्ञक्त्या, जपेदष्टोत्तरं शतम् ॥
 ॥१५॥ एवं यथानामकृतान्निषे-
 कै, -रालेपनैर्धूपनपूजनैश्च ॥ फलै-
 श्च नैवेद्यवरैर्जिनानां, नाम्ना ग्रहे-
 न्द्रा वरदा ज्ञवंतु ॥१६॥ साधुन्यो
 दीयते दानं, महोत्साहो जिनाल-
 ये ॥ चतुर्विधस्य संघस्य, बहुमानेन
 पूजनम् ॥१७॥ ज्ञप्त्वा हुरुवाचेदं,
 पंचमः श्रुतकेवली ॥ विद्याप्रवा-

वतः पूर्वात्, ग्रहशांतिरुदीरिता
॥२८॥ इति चन्द्रबाहुस्वामिविर-
चिता बृहद्ग्रहशांतिः समाप्ता ॥

अथ

कस्मिन् रिष्टग्रहे कस्य जिनस्य कया रीत्या पूजा
कार्या—तदाख्याति ॥ रविपीमायां—रक्तपुष्पैः श्रीपद्मप्रज्ञ-
पूजा कार्या. 'ॐ ह्रीं नमो सिद्धाणं' तस्य अष्टोत्तरशतज-
पः कार्यः ॥ चंद्रपीमायां—चंदनसेवंतीपुष्पैः श्रीचंद्रप्रज्ञ-
पूजा कार्या. 'ॐ ह्रीं नमो अरिहंताणं' तस्य अष्टोत्त-
रशतजपः कार्यः ॥ जौमपीमायां—कुंकमेन च रक्तपु-
ष्पैः श्रीवासुपूज्यपूजा विधेया. 'ॐ ह्रीं नमो सिद्धाणं'
तस्य अष्टोत्तरशतजपः कार्यः ॥ बुधपीमायां—दुग्ध-
स्नाननैवेद्यफलादितः श्रीशांतिनाथपूजा कर्तव्या. 'ॐ
ह्रीं नमो आयरियाणं' तस्य अष्टोत्तरशतजपः कार्यः ॥
गुरुपीमायां—दधिभोजनजंवीरादिफलेन च चंदनादिवि-
लेपनेन श्रीआदिनाथपूजा करणीया. 'ॐ ह्रीं नमो आ-

यरियाणं' तस्य अष्टोत्तरशतजपः कर्त्तव्यः ॥ गुरुपीमा-
यां-श्वेतपुष्पैश्चंदनादिना श्रीसुविधिनाथपूजा कार्या
चैत्ये धृतदानं कार्यं 'ॐ ह्रीं नमो अरिहंताणं तस्य
अष्टोत्तरशतजपः कार्यः ॥ शनैश्चरपीमायां-नीलपुष्पे
श्रीमुनिसुव्रतपूजा कार्या तैलस्नानदाने कर्त्तव्ये ॥ 'ॐ
ह्रीं नमो लोए सवसाहूण' तस्य अष्टोत्तरशतजप
कार्यः ॥ राहुपीमायां-नीलपुष्पैः श्रीनेमिनाथपूजा क-
रणीया. 'ॐ ह्रीं नमो लोए सवसाहूणं' तस्य अष्टोत्तरश-
तजप. कार्यः ॥ केतुपीमायां-दामिमादिपुष्पैः श्रीपार्श्व-
नाथपूजा कार्या ॥ 'ॐ ह्रीं नमो जवप्रायाण' तस्य
अष्टोत्तरशतजपः कार्यः ॥ इति नवग्रहपूजाविधिः ॥ स-
र्वग्रहपीमायां-श्रीसूर्यसोमंगारबुधबृहस्पतिशुक्रशनैश्चर-
राहुकेतवः सर्वे ग्रहाः मम सानुग्रहा ज्वंतु स्वाहा
ॐ ह्रीं अ. सि आ. उ. साय नमः स्वाहा ॥ अस्य
मंत्रस्य अष्टोत्तरशतजपः कार्यः, तेन नवग्रहपीमोपशान्तिः
स्यात् ॥ इति नवग्रहपूजाप्रकारः ॥

वतः पूर्वात्, ग्रहशांतिरुदीरिता
॥१८॥ इति चन्द्रबाहुस्वामिविर-
चिता बृहद्ग्रहशांतिः समाप्ता ॥

अथ

कस्मिन् रिष्टग्रहे कस्य जिनस्य कया रीत्या पूजा
कार्या—तदाख्याति ॥ रविपीमायां—रक्तपुष्पैः श्रीपद्मप्रज्ञ-
पूजा कार्या. 'ॐ ह्रीं नमो सिद्धाणं' तस्य अष्टोत्तरशतज-
पः कार्यः ॥ चंद्रपीमायां—चंदनसेवंतीपुष्पैः श्रीचंद्रप्रज्ञ-
पूजा कार्या. 'ॐ ह्रीं नमो अरिहंताणं' तस्य अष्टोत्त-
रशतजपः कार्यः ॥ जौमपीमायां—कुंकमेन च रक्तपु-
ष्पैः श्रीवासुपूज्यपूजा विधेया. 'ॐ ह्रीं नमो सिद्धाणं'
तस्य अष्टोत्तरशतजपः कार्यः ॥ बुधपीमायां—दुग्ध-
स्नाननैवेद्यफलादितः श्रीशांतिनाथपूजा कर्तव्या. 'ॐ
ह्रीं नमो आयरियाणं' तस्य अष्टोत्तरशतजपः कार्यः ॥
गुरुपीमायां—दधिज्जोजनजंवीरादिफलेन च चंदनादिवि-
लेपनेन श्रीआदिनाथपूजा करणीया. 'ॐ ह्रीं नमो आ-

यरियाणं' तस्य अष्टोत्तरशतजप कर्त्तव्य. ॥ शुक्रपीमा-
 यां-श्वेतपुष्पेश्चंदनादिना श्रीमुविधिनाथपूजा कार्या
 चैत्ये घृतदानं कार्य 'ॐ ह्रीं नमो अग्निहोत्राणं तस्य
 अष्टोत्तरशतजप. कार्य ॥ शनैश्चरपीमाया-नीलपुष्पे
 श्रीमुनिसुव्रतपूजा कार्या तैलस्नानदाने कर्त्तव्ये ॥ 'ॐ
 ह्रीं नमो लोए सवसाहूण' तस्य अष्टोत्तरशतजप
 कार्यः ॥ राहुपीमायां-नीलपुष्पे. श्रीनेमिनाथपूजा क-
 रणीया 'ॐ ह्रीं नमो लोए सवसाहूण' तस्य अष्टोत्तरश-
 तजपः कार्यः ॥ केतुपीमायां-दाक्षिणादिपुष्पैः श्रीपार्श्व-
 नाथपूजा कार्या ॥ 'ॐ ह्रीं नमो उवप्रायाण' तस्य
 अष्टोत्तरशतजपः कार्यः ॥ इति नवग्रहपूजाविधि. ॥ स-
 र्वग्रहपीमायां-श्रीसूर्यसोमांगारबुधवृहस्पतिशुक्रशनैश्चर-
 राहुकेतवः सर्वे ग्रहाः सम सानुग्रहा ज्वंतु स्वाहा
 ॐ ह्रीं अ. सि. आ. उ. साय नमः स्वाहा ॥ अस्य
 मंत्रस्य अष्टोत्तरशतजपः कार्यः, तेन नवग्रहपीमोपशान्तिः
 स्यात् ॥ इति नवग्रहपूजाप्रकार. ॥

॥ अथ नवग्रहपूजा प्रारंभ ॥

जे माणसना जन्मलग्नपर अथवा राशिपर ग्रहहोवार्थी पीका थती होय, ते नीचे लख्या प्रमाणे विधि करे तो तेथी मिथ्यात्व क्रिया करवी नहि पडे अने शांति थाय.

सूर्य—नी पीका होय, तो लावफूलोथी ठठा तीर्थकर श्रीपद्मप्रज्ञ स्वामीनी पूजा करे अने सूर्यनी सोना के तांवानी मूर्ति वनावी तीर्थकरनी मूर्तिनी सन-मुख राखी नीचेनो श्लोक बोली गंध, पुष्प, धूप, दीप, नैवेद्यधरी सूर्यनी मूर्तिनुं पूजन करे (आ प्रकारे सर्व ठेकाणे पूजानी विधि जाणवी मात्र फूलो जे रंगनां लख्यां होय ते रंगना लेवां)

श्लोक—पद्मप्रज्ञजिनेन्द्रस्य,

नामोच्चारेण ज्ञास्कर ।

शांतिं तुष्टिं च पुष्टिं च,

रक्षां कुरु कुरु श्रियम् ॥ १ ॥

पढी-ॐ ह्रीं नमो सिद्धाणं-आमंत्रनी एक साला
गणवी, इति सूर्य पूजा ॥ १ ॥

चंद्र-नी पीना होय, तो चंदन सेवंत्रादि सफेत
फूलोथी आठमा तीर्थकर श्रीचंद्रप्रभस्वामीनी
पूजा करवी, पढी चंद्रनी पूजा करवी. चंद्रनी मूर्ति
चांदीनी कराववी. श्लोक नीचे प्रमाणे बोलवा

श्लोक-चंद्रप्रभजिनेन्द्रस्य,

नाम्ना तारागणाधिप ।

प्रसन्नो नव शांतिं च,

रक्षां कुरु जयं ध्रुवम् ॥ १ ॥

पढी-ॐ ह्रीं नमो अरिहंताणं-आमंत्रनी एक मा .।
गणवी इति चंद्र पूजा ॥ २ ॥

नोट:-*असल पाठ-ॐ ह्रीं नमो आयरियाण भ्रममूलक छे
“ ध्येय जिनेश्वर श्री चंद्रप्रभस्वामीनु मंत्रपदस्य श्री अरिहंतनी
साथे वर्णसाम्य छे नहि के आचार्यनी साथे “ नवकार कल्पमा
पमज दर्शव्युत्ते ”

(१०८) .

मंगल--नी पीका होय, तो कंकुम अने लाल फुलां
श्री वारमा तीर्थकर श्री वासुपूज्य स्वामी नी पूजा
करवो पठी मंगलनी पूजा करवी, मंगलनी मूर्ति सोना
अथवा तांवानी कराववी. श्लोक नीचे प्रमाणे दोलवो.

श्लोक--सर्वदा वासुपूज्यरय,

नाम्ना शांति जयश्रियम् ।

रक्षां कुरु धरामृतो.

अशुभोपि शुभो भव ॥ १ ॥

पीठे--ॐ ह्रीं नमो सिद्धाणां--आ मंत्रनी एक माला
गणवी इति मंगल पूजा ॥ ३ ॥

बुध--नी पीका होय, तो विमलनाथ स्वामी
(१३ मा) अनंतनाथ स्वामी (१४ मा) धर्मनाथ
स्वामी (१५ मा) शांतिनाथ स्वामी (१६ मा)
कुशुनाथ स्वामी (१७ मा) अरनाथ स्वामी
(१८ मा) नमिनाथ स्वामी (१९ मा) अने महावीर

• (१०९)

स्वामी (१४ मा) आ उपर कहेला आठमांश्री कोइ पण एक तीर्थकरनी-खासकरी श्री शांतिनाथ स्वामीनी पूजा करवी बुधश्री स्नात्र कावुं, नेवेद फल फूलश्री पूजा करवी, बुधनी पूजा करवी, पती बुधनी मूर्ति सोना अथवा कांसांनी कराववी. पढी नीचे प्रमाणे श्लोक बोलवो.

श्लोक-विमलानंत धमाराः,

शांतिः कुशुर्नमिस्तथा ।

महावीरश्च तन्नाम्ना,

गुप्तो ज्ञेयाः सदा बुधः ॥ १ ॥

पढी-उं ह्रीं नमो आयरियाणं-आ संत्रनी एक माला गणवी, इति बुध पूजा ॥ ४ ॥

गुरु-नी पीका होय, तो श्री ऋषजदेव स्वामी (१) श्री अजितनाथ स्वामी (२) श्री संजवनाथ स्वामी (३) श्री अजिनदन स्वामी (४) श्री सुमतिनाथ स्वामी (५) श्री सुपार्श्वनाथ स्वामी (७) श्री शी-

तलनाथ स्वामी (१०) श्री श्रेयांसनाथ स्वामी
 (११) आ आठ तीर्थकरोमांग्री कोइ एक तीर्थकर
 जगवाननी खास करीने ऋषजदेव स्वामीनी चंदन
 आदिना विलेपन द्वाग पूजा करवी, चोखा आदि,
 फल अने दही नैवेद आदि चढाववा, पठी गुरुनी पूजा
 करवी, गुरुनी मूर्ति सोना अथवा पीतलनी कराववी.
 पठी नीचे प्रमाणे श्लोक बोलवो.

श्लोक—ऋषजजितसुपार्श्वा,
 श्याजिनंदनशीतलौ ।
 सुमतिः संचवस्वामी,
 श्रेयांसश्च जिनोत्तमः ॥ १ ॥
 एतत्तीर्थकृतां नाम्ना,
 पूज्योऽशुभः शुभो भव ।
 शांतिं तुष्टिं च पुष्टिं च,
 कुरु देवगणार्चित ॥ २ ॥

पठी—ॐ ह्रीं नमो आयरियाणं—आ मंत्रनी एक
 माला गणवी. इति गुरु प्रजा ॥ ५ ॥

शुक्र-नी पीसा होय, तो श्वेत फूल अने चंदनादि-
कथी नवमा तीर्थकर श्रीसुविधिनाथनी पूजा करवी,
घृत चराववुं, पढी शुक्रनी पूजा करवी, शुक्रनी मूर्ति सोना
अथवा चांदीनी कराववी, श्लोक नीचे प्रमाणे बोलवो.

श्लोक-पुष्पदंतजिनेन्द्रस्य,
नाम्ना दैत्यगणार्चित ।
प्रसन्नो भव शान्तिं च,
रक्षां कुरु कुरु श्रियम् ॥ १ ॥

पढी-ॐ ह्रीं नमो अरिहंताणं-आ मंत्रनी एक
माला गणवी, इति शुक्र पूजा ॥ ६ ॥

शनि-नी पीसा होय, तो नीलवर्णनां फूलोथी
वीसमा तीर्थकर श्री मुनिसुव्रत स्वामीनी पूजा करवी,
तेलथी स्नान करवुं तथा तेलनुं दान करवुं, पढी शनिनी
पूजा करवी, शनिनी मूर्ति नीलम सोना अथवा लोढा
नी कराववी, पढी नीचे प्रमाणे श्लोक बोलवो.

(११२)

श्लोक-श्रीमुव्रतजिनैऽस्य,

नाम्ना सूर्यागसन्नव ।

प्रसन्नो जव शांति च,

रक्षां कुरु कुरु श्रियम् ॥ १ ॥

पढी--ऊँ ह्रीं नमो लोएसवसाहूणं-आ मंत्रनी

एक मात्रा गणवी, इति शनि पूजा ॥ ७ ॥

राहु-नी पीसा होय, तो नीलवर्णनां फूलांथी

वाचीसना तीर्थकर श्री नेमिनाथनी पूजा करवी, पढी

राहुनी पूजा करवी. राहुनी मूर्ति नीलम अथवा

सुवर्ण अथवा लोढानी कराववी, पढी नीचे प्रमाणे

श्लोक बोलवो.

श्लोक-श्रीनेमिनाथतीर्थेश-

नामतः सिंदिकासुत ।

प्रसन्नो जव शांति च,

रक्षां कुरु कुरु श्रियम् ॥ १ ॥

પઠી-ૐ હ્રીં નમો લોએ સઘસાદૂણ-આ મંત્રની એક
માલા ગણવી, ઇતિ રાહુ પૂજા ॥ ૬ ॥

કેતુ-ની પીના હોય, તો દામમ વગેરેનાં ફૂલોથી
શ્રીમલ્હિનાથ સ્વામી (૧૯ મા) તથા શ્રીપાર્શ્વનાથ
(૨૩ મા) તીર્થંકરની પૂજા કરવી, પઠી કેતુની પૂજા
કરવી, કેતુની મૂર્તિ વૈભૂર્ય રત્ન અથવા સુવર્ણ અથવા
લોઢાની કરાવવો, પઠી નીચે પ્રમાણે શ્લોક બોલવો

શ્લોક-રાહોઃ સપ્તમરાશિસ્થ,

કેતો શ્રીમલ્હિપાર્શ્વયોઃ ।

નામ્ના શાંતિં ચ તુષ્ટિં ચ,

રક્ષાં કુરુ જયશ્રયમ્ ॥ ૧ ॥

પઠી-ૐ હ્રીં નમો જવજ્ઞાયાણાં-આ મંત્રની એક
માલા ગણવી ઇતિ કેતુ પૂજા ॥ ૯ ॥

નોટ - (“ૐ હ્રીં નમો લોએ સઘસાદૂણ” અસલ પાઠ ભ્રમમૂલક છે ધ્યેય જિનેશ્વર અને મંત્રપદસ્થતુ વર્ણસામ્ય અપેક્ષિત છે “શ્રી-મલ્હિનાથ અને શ્રીપાર્શ્વનાથજી શ્રી ઉપાધ્યાય સાયે વર્ણ સામ્ય છે નહિકે સાધુનો સાથે ’ નવકાર રૂપમા પણ એજ સામ્ય દર્શાવ્યુ છે.

सर्वग्रहो-नी पीठा एक साथे होय, तो नीचे लखेलां
यंत्र अनुसार नव ग्रहोनी स्थापना करवी. श्रीती-
र्थकरनी मूर्तिनी सामे

बुध	शुक्र	चंद्र
गुरु	सूर्य	मंगल
केतु	शनि	राहु

आ प्रमाणे जूर्जपत्र पट्ट अथवा थालमां स्थापन
करी श्रीतीर्थकरनी मूर्तिनी अष्ट द्रव्यथी पूजा करवी,
पठी नीचे लखेलो पाठ वीली पांच वर्णनां, फूलोनी
कुसुमांजलि चढावीपठी गंध, धूप, दीप, नैवेद, फल,
वस्त्रादिकथी नव ग्रहोनी पूजा करवी.

आदित्यसोममंगलबुध गुरुशुक्राः शनैश्चरो
राहुः--केतुप्रमुखाः खेटाः जिनपतिपुरतोऽ-
वतिष्ठंतु ॥ १ ॥

श्रीसूर्यसोमांगारकबुध बृहस्पतिशुक्रशनैश्वर
राहु केतवःसर्वेग्रहाः मम सानुग्रहा जवंतु स्वाहा॥

पढी-ॐ ह्रीं अ सि आ उ साय नम.-आमत्रनी
एक माता गणवी ॥ इति ॥

॥ इति नवग्रह पूजाप्रकारः ॥

सूचना यथाशक्ति श्रीजिनेश्वर देवना मंदिरे
अष्टाद महोत्सव आदि महोत्सव
करवो जोग मले तो साधु मुनिराजने
यथायोग्य दान देवु, चतुर्विध श्रीसंधनी जक्ति करवी,
स्वामिवात्सल्य करवां, अनुकपादान देवुं इत्यादि
यथाशक्ति प्रमाणे जे कांइ वनी शके ते अवश्य करवुं.
कारण के धर्म पुण्यदान करवाथी अशुभ कर्मो पण
शुभ कर्म रूप थइ जाय ठे अने शुभ कर्मना उदय
थवाथी ग्रह पीडा पण जती रहे ठे नेथी धर्मकरणी
तरफ वधारे ध्यान लगामवुं, तथा ग्रहनूकुल यथा-
शक्ति दान पण करवुं. दान करवा योग्य वस्तुजना
नाम नीचे प्रमाणे ठे.

સૂર્ય -માણેક, સુવર્ણ, ત્રાંબુ, ઘઉં, ગોલ અને લાલ વસ્ત્રાદિ।
 ચંડ-મોતી, ચાંદી, શર્કરા, ચોખા, કપૂર અને
 સફેદ વસ્ત્રાદિ ।

જૈમ -પરવાલુ, સુવર્ણ, ત્રાંબુ ઘઉં, ગોલ અને લાલ વસ્ત્રાદિ।
 બુધ--ઘી, પાનું, સુવર્ણ, કાંતુ, કપૂર, આદિ ।

ગુરુ-હલદર, ધાંત, સુવર્ણ, પુલકાજ, લાલુ, અને
 પીલા વસ્ત્રાદિ ।

શુક્ર-હીરો, ચાંદી, ઘી, ધાંત, ડુધ, ચોખા, સ-
 ફેદ વસ્ત્રાદિ ।

શનિ-તિલ, તેલ, અમર, લોહું, સુવર્ણ, નીલમં,
 કાલા વસ્ત્રાદિ ।

રાહુ-ગોમેદક, સુવર્ણ, લોહું તિલ, તેલ, સાત ધાન્ય,
 શ્રીફલાદિ ।

કેતુ-કસ્તૂરી; સુવર્ણ, વૈશ્ય, લોહા, કોપરું, તિલ, તેલ,
 સાત ધાન્ય શ્ત્યાદિ ।

વની શકે તો સાત સ્મરણનો પાઠ કરવો તથા નીચે લખેલું

(११७)

यंत्र ब्रह्मचारी अथवा कुमारी कन्याना हाथथी श्रीती-
र्थकरनी मूर्तिनी सन्मुख अष्टगंधथी लखावी पुरुष
जमणा हाथे तथा स्त्री मावा हाथे बांधे, यथाशक्ति
आंबिल आदि तप करे, ब्रह्मचर्य पावे.

१५	८	१	२४	१७
१६	१४	७	५	२३
२२	२०	१३	६	४
३	२१	१८	१२	१०
९	२	२५	१८	११

(इति श्री नवग्रह पूजापद्धतिः समाप्ता.)

जाहेर खबर,



सर्वे जैन वन्धुजने खास घरमां राखवा लायक जैन धर्मना पुस्तको जेवांकेरासाउं, सजायो, स्तवनो, गंहुलीयो, सूत्रो, पाना आ कारना पुस्तको तेमज प्रतिक्रमणनी तमाम गठना वुको पजोपणना कार्मो, कंठ त्रीउं, तथा दीवाळीना कार्ड ककोत्रीउं वीगेरे मल्लेश, तथा ग्राहकोने आमारे त्यां नही मल्लता पुस्तको वीजी जग्याए तपास करी मेळवी आपशुं.

नकशाउं—अढीछीप, तारंगाजी, आवुजी नकशाउं वगेरे

ता क.:-बहार गामना ओर्डर उपर पुरतु ध्यान आपवामा आवे छे ए सीवाय तमाम जातनु छापवानु काम जेवु के इग्लीश गुजराती मस्कृत बुकवर्क तेमज काचु पाकु तमाम जातनु वाटन्डींग वणुज सफाडदार अमारा प्रेसमा करी आपवामां आवे छे.

तेमज जैनी टाइपोमा सूत्रो तथा जैन धर्मना पुस्तको थुद्ध करी टाइमसर सफाडदार अने मनने पमद काम करी आपोये छीये.

श्रावक भीमसिंह माणिक,

१०७, धनजी स्ट्रीट मुंबई. ३.